MAY
MR F W BERGSMA,
17- NIAGARA ST
ST CATHARINES, ONT

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B. Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

OCTOBER 14, 1966 — No. 770 — 22nd YEAR OF PUBLICATION

REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

Regeren is dienen

In politieke kringen is er de laatste weken nogal wat te doen geweest.

Het begon met de verklaring van Mr. Dalton Camp, president van de "Conservative Association of Canada". Deze zei, in voorzichtige bewoordingen, dat de tijd was aangebroken dat de leiders van de twee grote politieke groeperingen plaats moesten maken voor jongere krachten. Wat Mr. Camp zei leefde in de gedachten van velen maar was niet met zoveel woorden tot uitdrukking gebracht. Dat bleek wel uit de bijval, die hij van verschillende kanten ontving.

Met het uitspreken van deze wens was dadelijk de strijd geopend, vooral met zijn eigen politieke chef, Mr. Diefenbaker. Deze, evenals Mr. Pearson, gaf te kennen, dat aftreden voorlopig niet op zijn agenda staat.

Nu kan het natuurlijk zijn, dat bepaalde figuren zo begaafd zijn, dat vervanging slechts een stap achteruit zou betekenen. Na alles wat er echter op politiek terrein gebeurd is in de afgelopen maanden en jaren en nadat zoveel mensen blijk gegeven hebben voorstanders van een verandering te zijn, had men van de leiders iets anders dan een botweg afwijzen van dit verlangen kunnen verwachten.

Dat er fouten worden gemaakt, en dat er onder kabinetsleden zelfs mensen zijn, die een scheve schaats rijden of gereden hebben, behoeft niemand te verwonderen, hoe ernstig dit op zichzelf ook kan zijn. Maar dat integere figuren zo zelfingenomen zijn, dat zij moeite hebben om het landsbelang te laten preveleren boven de eigen eer, kan toch maar moeilijk worden verdedigd.

Als het pleit wordt gevoerd voor een christelijke politiek, is dat maar niet een overhevelen van wat men in zijn oude vaderland gewend was. Politiek waaraan de grondslag, het beginsel, ontbreekt, ontaardt al spoedig in het zoeken van zichzelf. Dan vecht men voor het handhaven van de gewonnen positie.

Regeren — het zij nogmaals herhaald — is een dienen van God. Het is een in Zijn dienst het leven doen ontwikkelen en mogelijk maken. Dat kan soms zelfopoffering vereisen, — maar daarvan hebben de gebeurtenissen in de laatste maanden geen blijk gegeven.

☆ ☆ ☆

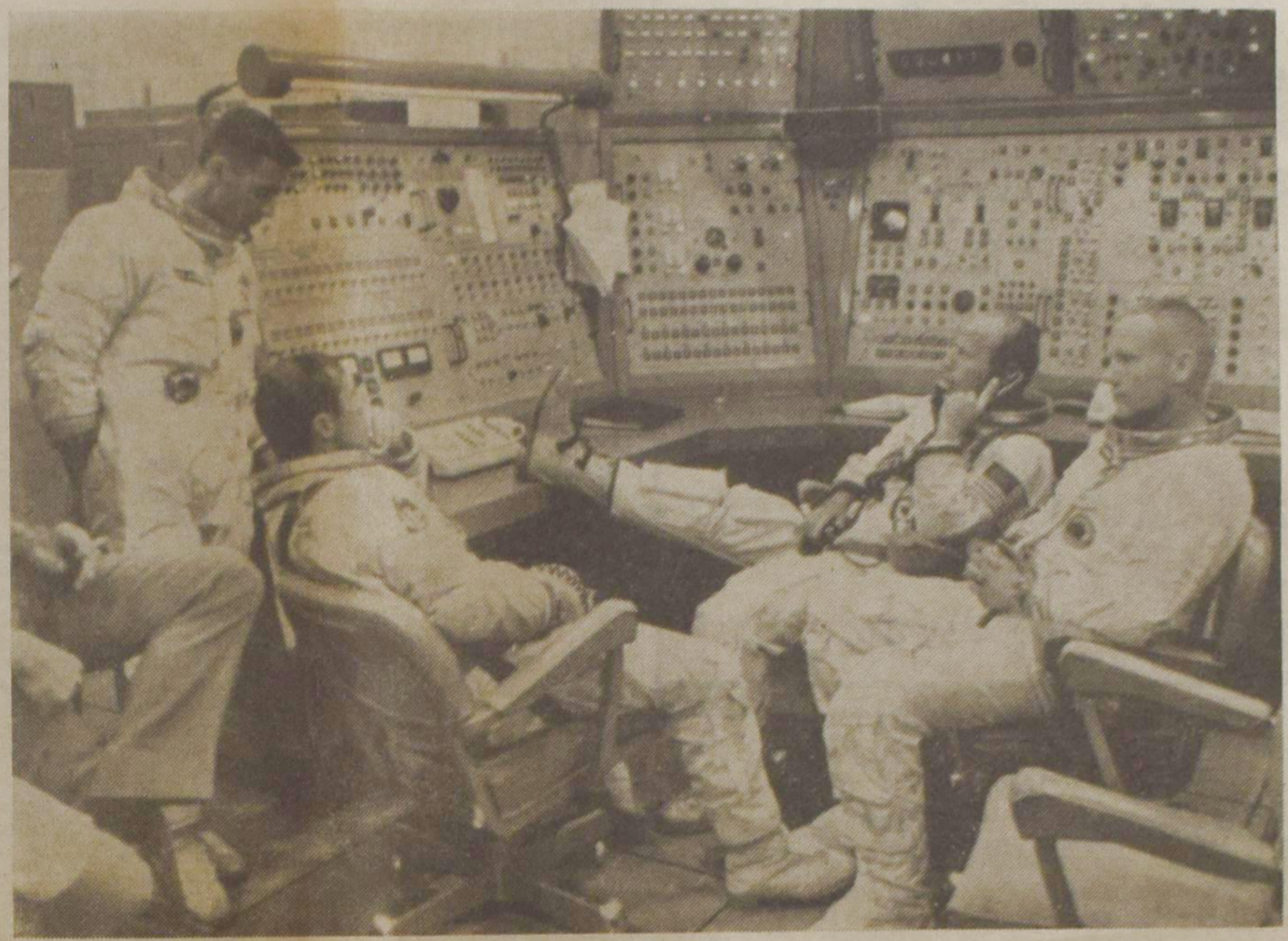

KAAP KENNEDY: Een genoegelijk onderonsje in "2000"-stijl: Gemini-11 astronauten rusten even uit van een oefening in een vlucht-nabootser. V.l.n.r. William Anders, Richard Gordon, Charles Conrad en Neil Armstrong.

Steven Truscott

Het "Supreme Court of Canada" is momenteel bezig met het zeer moeilijke geval van Steven Truscott, die tot levenslang veroordeeld is voor een moord op Lynn Harper in 1959.

De behandeling is gelast omdat Mevrouw Isabel LeBourdais een boek geschreven heeft, waarin tot in minutieuze details wordt aangetoond, dat Steven Truscott niet de moordenaar is.

De toen 14-jarige jongen is eerst tot de doodstraf veroordeeld, en later is deze straf gewijzigd in levenslange gevangenisstraf. Wij weten allen van dit geval. Dr. R. Kooistra heeft er in het nummer van 6 mei jl. van ons blad een uitvoerig artikel aan gewijd.

Het is geen verheven lectuur, dat verslag van de zitting van het Supreme Court. Maar het leert ons iets. Het vonnis over Steven Truscott is uitgesproken door een jury en opnieuw blijkt het, hoe gevaarlijk een jury-uitspraak is. Nu heeft het Supreme Court nog geen uitspraak gedaan en het is daarom nog te vroeg om enige conclusie te trekken. Maar in ieder geval hebben wij nu het rustige gevoel, dat beroeps-juristen zich thans met de zaak bemoeien en niet een aantal op zichzelf respectabele burgers, die echter geen professionale rechtskennis hebben.

Steven Truscott blijft hardnekkig volhouden de moord niet te hebben gepleegd. Volkomen beheerst beantwoordt hij de vragen, die alle rechtstreeks verband houden met de misdaad. Maar de thans 21-jarige gevangene blijft er rustig onder en beweert het hem ten laste gelegde niet te hebben gedaan. Hij heeft parool aangevraagd, waarin hij gezegd heeft "to prove that one dreadful mistake does not mean that I will ever make another one". Men vraagt zich af, wat dit betekenen moet, wanneer de jongen onschuldig is. Maar een bewijs van zijn schuld levert deze uitspraak zeker niet op.

Indien bewezen wordt dat Steven Truscott niet de schuldige is, dan ondergaat hij niet alleen geheel ten onrechte een straf, maar dan betekent dit tevens, dat er ergens iemand rond loopt, die het wel gedaan heeft. Dit moet een bijna ondraagbare schuld zijn. Zowel tegenover het slachtoffer, als tegenover Steven Truscott.

De negen rechters van het Supreme Court zien zich voor een uiterst moeilijke zaak geplaatst. Wij zijn wel gewend om te bidden "voor allen die in hoogheid zijn", maar het is wel duidelijk, dat deze rechters — misschien onbewust — dringend behoefte hebben aan het gebed van ons allen. Want het gaat hierin niet alleen om Steven Truscott, maar zeer zeker ook om de toepassing van het recht.

Beelden van en uit NEDERLAND

☆

Onbestendig - Kanaries en Mussen - De gevolgen van een blauw oog - Dr. A. R. Rutgers

De politieke barometer blijft schommelen en deze perioden van hoge en lage luchtdruk zullen wel aanhouden tot het voorjaar van het volgende jaar. Als de verkiezingen achter de rug zijn, wordt het als regel weer bestendig.

De P.v.d.A. wil in alle achttien kiesdistricten uitkomen met één lijsttrekker, nl. de huidige minister van Economische Zaken, drs. J. M. den Uyl. Daarmede worden dan figuren als minister Vondeling en de fractieleider Nederhorst naar het tweede plan geschoven. De P.v.d.A. hoopt daarmede haar "image" te verbeteren en eindelijk de reeks nederlagen bij de stembus te kunnen afsluiten. Of het zal lukken? In de Partij van de Arbeid hebben zich "verontrusten" doen horen, in hoofdzaak intellectuelen. Ook de secretaris van deze partij wil een ruk naar links en bij voorkeur geen ministers. Het lijkt erop, of onze Christelijk-Historische vrienden, nu de Boerenpartij in een crisis-situatie verkeert, bezig zijn in troebel water te vissen. De voorzitter, de heer Tilanus vond, dat het kabinet-Cals meteen maar de biezen moest pakken. Alzo sprak de heer Beernink. Verkiezingen nu, zou ook de heer Toxopeus, ook al lijsttrekker voor het hele land voor de V.V.D., wel smaken. Je kunt het nooit weten of de rechtse elementen in de P.v.d.A. en de partijlozen, die op de Boerenpartij stemden en zich nu bekocht voelen, niet van jasje willen veranderen en het met de C.H.U. of de V.V.D. willen proberen!

De heer Toxopeus heeft al een statement afgegeven, nl. dat zijn partij niet bereid is met partijen die in het kabinet-Cals de regeringsformatie vormen, samen te werken, als de huidige ministers uit deze partijen weer zouden worden voorgedragen. Hij voelt zich dus al formateur in spé.

Wat ons bij deze overigens vrij onschuldige "Spielerei" het minst bevalt, is de neiging bij de Christelijk-historische voormannen om het verschil met de A.R. op te blazen. Het zou zeer te betreuren zijn, als inplaats van toenadering een verwijdering in het verschil ligt. Beide Christelijke partijen zullen, of ze willen of niet, elkaar moeten vinden, liefst geheel samengaan.

Onlangs bespraken o.m. oud-minister Drees en oud-minister Oud met twee jongeren de vraag, hoe ons kiesstelsel beter zou kunnen functioneren. Het oude districtenstelsel wezen zij af, de keuze van een minister-president bij rechtstreekse verkiezingen eveneens, maar tenslotte waren de beide oude rotten het er over eens: de confessionele partijen verhinderen een juiste werking van het parlementaire systeem. En toen kwam een man als prof. Oud nog eens opdraven met een oude koe, dat de Bijbel geen richtlijnen geeft voor economische vraagstukken en de schoolstrijd nu toch over is. Het blijft altijd hetzelfde refrein.

In de Leeuwarder Courant schrijft de heer Anne Wadman literaire kronieken. In de laatste twee had hij Rijnsdorp bij de kop, die opstellen had gebundeld over moderne romanschrijvers. Wat is het commentaar? Calvinisten zijn kanaries in een kooitje en niet-dogmatisch gebonden mensen zijn de vrij rondvliegende mussen met brede blik.

Sinds een eeuw, misschien al vanaf Erasmus, is dat liedje gezongen. Behalve in de literatuur en in de politiek doet het tegenwoordig ook opgeld in de theologie. Wie nog vasthoudt aan de Bijbel en de wonderen zijn — de uitdrukking is van de vorige eeuw — mensen van de nachtschool.

Daarom alleen al moesten Christelijke partijen hand in hand gaan en zich met het oog op wat dubieus stembus-succes niet laten verleiden tot miezerig gestook. Het zijn geen economische vraagstukken alleen, die op het publiek terrein om een oplossing vragen. Het gaat om de grondslagen van ons volksleven en die zijn niet veilig bij doorbraak- en belangenpartijen. De Boerenpartij, die Ir. Adams naar de Eerste Kamer afvaardigde, is er een duidelijk bewijs van. Deze oud-landbouwingenieur schold bij zijn installatie een collega uit voor proleet en wat in het Nederlandse parlement gelukkig een hoge uitzondering is, de heer Baas gaf hem een vuistslag en bezorgde de heer Adams een blauw oog. Destijds waren de kiesrechten aan de vertegenwoordiger van de Boerenpartij voor tien jaar ontzegd en dit verleden was aanleiding tot groot rumoer. De heer Koekoek vond, dat er niets aan de hand was, doch vooral de stedelingen, vertegenwoordigd in Staten en Raden, dachten daar anders over. Er kwam een noodraad, anderen bedanken als lid van die partij en weer anderen wensten reorganisatie. De heer Koekoek, hoe slim en sluw ook, was niet tegen de situatie opgewassen. Hij schutterde op vreemde wijze voor de televisie en moet wel vrezen een groot deel van zijn aanhang, vooral in de steden, kwijt te zijn. De tijd zal het leren!

—

Slechts enkele dagen na zijn vrouw, stierf op 82-jarige leeftijd Dr. A. R. Rutgers, oud-goeverneur van Suriname en oud-voorzitter van de Raad van State. Deze zeer sympathieke figuur vervulde nog tal van andere ambten en functies, zonder sterk voor het voetlicht te treden. Hij was een van die mannen, trouw aan zijn vaderland en Koningin, die tot dienen bereid zijn, het leven bouwen. Magistraten van nature!

Cn.

MEER RECHTEN VOOR LEDEN VAN VRIJE KERKEN IN NOORWEGEN

L.W.F. bericht uit Oslo dat verwacht wordt dat dit najaar door de Noorse volksvertegenwoordiging een wetsvoorstel in behandeling zal worden genomen dat een aantal belangrijke wijzigingen bevat in de wetgeving die betrekking heeft op de godsdienstige "dissenters", d.w.z. personen die geen lid zijn van de Nationale Lutherse Kerk. Daarover is nu reeds buiten het Parlementsgebouw een levendige discussie ontstaan. De kritiek schijnt zich in belangrijke mate te concentreren op een voorgestelde regeling die leden van de vrije evangelische kerken zou toestaan godsdienstonderwijs te geven in de openbare scholen. Na zorgvuldige studie hebben de bisschoppen van de kerk van Noorwegen hun ondubbelzinnige bezwaren tegen deze regeling uitgesproken, evenals de professoren van de Vrije Lutherse Theologische Faculteit in Oslo. Hun standpunt wordt verdedigd in een minderheidsrapport van de kamercommissie. Dr. Nils J. Engelsen, president van het Noorweegse Baptisten Seminarie in Oslo, gaf als zijn commentaar dat de vrije kerken in dit land weer eens het traditionele "neen" ontvangen hebben op alles wat de voorrechten, genoten door de nationale kerk, op enige wijze zou verminderen. Een prominent lid van de Methodisten Kerk beweerde "dat de leiders van de staatskerk niet kunnen worden geprezen omdat zij veel gedaan zouden hebben om de slechte omstandigheden inzake de godsdienstvrijheid in dit land te verbeteren." Leiders van de kerk van Noorwegen voeren aan, volgens de correspondent in Oslo van de Europese Baptisten Persdienst, dat, aangezien het godsdienstonderwijs in de lagere en middelbare scholen het dooponderricht van de kerk is, alleen Lutheranen het recht kunnen hebben om daar godsdienstonderwijs te geven. Ofschoon de voorgestelde wijziging leden van de vrije kerken het recht zou geven godsdienstonderwijs in openbare scholen te geven, blijft het onderwijs gebaseerd op het Evangelisch Lutherse. De voorgestelde tekst luidt: Godsdienstonderwijzers in een openbare school met uitzondering van opleidingsscholen voor onderwijzers, kunnen personen zijn die lid zijn van een kerk die, wat de belangrijkste punten betreft, dezelfde leerstellingen heeft als de nationale kerk. De koning beslist welke kerken dit zullen zijn. Onder de tegenwoordige wet is aan een "dissenter" niet toegestaan godsdienstonderwijs te geven in lagere of middelbare scholen, op grond van de overweging dat de scholen de doeleinden van de nationale grondwet behoren te dienen, die vaststelt dat het Evangelisch Luthers geloof de officiële godsdienst van Noorwegen is.

—I.C.N. Bulletin.

ENORME PRIJSSTIJGING VAN BRUIDEN IN TADJISTIKAN

In Tadjistikan ziet het er zorgelijk uit. De jongemannen klagen steen en been over de snel stijgende prijzen die ze voor hun bruidjes moeten betalen. Laatst moest iemand in dit Aziatische stuk van Rusland bijna 2000 gulden voor zijn bruid geven. Zijn broer had een paar jaar geleden maar de helft van dat bedrag nodig om een bruid te kopen. Een prijsstijging dus van honderd procent, waar de regering in Moskou niets tegen schijnt te kunnen doen.

Wilt U een geschenk overzee sturen?

Vraagt Uw plaatselijke postdirecteur s.v.p. om de uiterste verzenddatum voor Kerstpost

POSTES CANADA POST

....en nieuwe postzegels

Voor postinlichtingen raadplege men de gele bladzijden in de telefoongids

Milgrom Electric Ltd.

All Tools Reduced

Precision and Power Tools — Metal Lathes — Wood-working Machinery — Webster Paint Sprayers, and Hundreds of other Items.

OUR NEW ADDRESS:

113 Ferguson N., Hamilton, Ont. 522-5924

BEAUTIFUL CANADA CALENDAR

(Centennial Edition)

Buitengewoon mooie Kalender met 12 zeldzaam gekleurde platen voor elke maand. Een ideaal geschenk voor Uw familie en kennissen waar ook ter wereld. Prijs $1.00 voor Canada.

Wij willen ook gaarne verzenden in het buitenland. De prijs is dan $1.25 (15¢ extra als U per cheque betaalt.)

Christian Book Centre

ANTON LAMMERS

36 LONGWOOD ROAD, HAMILTON, ONTARIO

Mannenpraat

"Een goed begin"

Een oud spreekwoord zegt: "Een goed begin is het halve werk". Hiermee wordt beweerd dat wanneer men bij het begin iets goed opzet men een grooot deel van het werk reeds heeft verricht.

Wij staan weer aan het begin van ons werkprogramma. De rust van de zomertijd is voorbij. Velen hebben verre reizen gemaakt naar familie en vrienden in het oude vaderland of ouders hebben een bezoek aan Canada gebracht. Waarschijnlijk hebben velen van hen met enige moeite van hen afscheid genomen en is de vraag wel eens opgekomen: waarom zijn onze kinderen toch naar een ver land geëmigreerd of waarom zijn we toch naar dit land gegaan. Er zijn mensen die het hiermee erg moeilijk hebben. Zij vragen zich soms af: heeft God het eigenlijk zo wel bedoeld?

Inderdaad, ons leven gaat niet altijd over mooi gebaande wegen. Ons leven lijkt maar al te vaak op een woestijnreis.

Maar toen Mozes met het volk Israel voor de Rode Zee stond, moest hij van Godswege tot het volk zeggen: Zegt de kinderen Israels dat ze voorttrekken!

Dat moeten wij ook telkens weer: Voort trekken!

Wij hebben de vakantie achter de rug, maar nu moeten we de hand weer aan de ploeg slaan. De ouderlingen gaan weer op huisbezoek, de diverse verenigingen maken weer een begin met hun vergaderingen, verschillende besturen hebben reeds de hoofden bij elkaar gestoken om te overleggen waarover ze dit komende seizoen zullen spreken.

Of zijn er besturen die zeggen: zouden we nog wel beginnen? Vorig jaar was er al zo weinig belangstelling, en het is zo moeilijk om een programma voor de winter op te stellen.

De gemakkelijkste weg is om het maar te laten zitten. Maar de gemakkelijkste weg is meestal de slechtste weg. **Voort trekken!, dat** is je inzetten, dat is wat **doen!** Dat is ook jezelf voorbereiden voor de taak die wacht.

Nu schreef ik hierboven: "Een goed begin". Dat wil in de eerste plaats zeggen dat wij proberen om onderwerpen te behandelen die belangstelling hebben en aktueel zijn.

Het Bestuur van onze Mannenvereniging heeft daar eveneens over nagedacht en heeft een agenda samengesteld.

Voor het geval er verenigingen mochten zijn die er gebruik van willen maken, zullen we ze hieronder afdrukken.

De Mannenvereniging van Essex bedoelt hiermee natuurlijk niet een primeur te hebben. Het is bedoeld om elkaar van dienst te zijn.

Rooster:

1. De Vrouw en het ambt.
2. Wereldraad van Kerken.
3. Zondag in de moderne tijd.
4. Limited atonement.
5. Is er herkenning in de hemel?
6. De Leer der laatste dingen.
7. De voorzienigheid Gods (Zondag 10).
8. Het genadeverbond.
9. Stelt het Avondmaal teleur? Zo ja, waarom?

Brieven en inzendingen aan T. S. Schinkel, Amherstburg, Ont.

LEZERS SCHRIJVEN

Het aftreden van Minister Smallenbroek

In het nummer van 9/16 sept. van C.C. las ik onder "Beelden van en uit Nederland" de opmerkingen die de schrijver, de heer Cnossen, maakte over het aftreden van minister Smallenbroek.

Naar mijn mening waren deze meer in overeenstemming met wat bladen, zoals de beruchte boulevard-krant De Telegraaf, hierover schreven dan met hetgeen we lezen in 1 Cor. 13. Dit doet mij leed.

Voor alle duidelijkheid merk ik op, dat ik geen enkele persoonlijke connectie heb met de heer Sm. Het gaat mij alleen om de goede naam van een broeder.

Zoals de meeste lezers weten heeft de heer Sm. als minister van Binnenlandse Zaken ontslag gevraagd naar aanleiding van een door hem veroorzaakte aanrijding. Hij heeft dit gedaan, zoals hijzelf verklaarde, ongeacht de uitkomst van het justitiële onderzoek, op grond van de zuiverheid in de verhoudingen en zonder enige pressie van de A.R. partij of van anderen.

Deze daad van correctheid verdient m.i. respect, hetgeen de heer Sm. dan ook bij zeer velen verworven heeft, ook bij vele personen en bladen die van een heel andere richting zijn dan hij. Ik denk aan wat Dr. W. Drees hierover gezegd heeft in een T.V. uitzending en aan bladen zoals Vrij Nederland.

Intussen heeft het justitiële onderzoek plaats gehad. Op de rechtzitting is gezegd, dat het hier ging om een gewone aanrijdingszaak. De officier van justitie verklaarde dat hij begrip had voor de grote spanningen waaraan ministers blootstaan. Als een noodlottige samenloop van omstandigheden werd eveneens het feit genoemd dat de chauffeur van de heer Sm. met vakantie was. De uitspraak was: f 200 boete of 40 dagen hechtenis.

Bladen als De Telegraaf hebben van dit geval een hele hetze gemaakt. Dag aan dag werd geschreven over aanrijdingen, over feestjes van ministers en wat daarbij te pas komt, enz. Van zulke bladen is dit te verwachten. Maar van Cn. verwachtte ik zo iets stellig niet.

Zijn artikel in C.C. begint al met het niet-sympathieke opschrift "De keurvorst exit", terwijl dit in het artikel aldus verklaard wordt "niet voor niets werd hij (Sm.) de Keurvorst van Drente genoemd". Daarmee is Sm. getypeerd. Trouwens, zo lees ik, "hij gaf de indruk graag minister te zijn".

Verder wijs ik op deze zin: "de heer Sm. ging in de nacht van 15 op 16 juli na een diner in Des Indes nog "napraten" is het House of Lords." "Napraten" tussen aanhalingstekens. Daarmee wordt iets gesuggereerd. Waarschijnlijk wat Cn. aanhaalt van een vriend die hem schreef, dat ze in Canada ondeugende, maar in Nederland dorstige ministers hebben.... daarom die aanrijding. Inderdaad heeft De Telegraaf met deze modder gegooid, maar in de dagvaarding heeft zo iets niet gestaan en evenmin is dit op de zitting van de rechtbank ter sprake gebracht.

Een andere zin: "de heer Sm. heeft meer dan een maand nodig gehad om "de zuiverheid in de verhoudingen" aan te voelen. Evenmin een vriendelijke opmerking, zonder de oorzaak van een en ander te kennen. En eindelijk het vonnis, niet van de rechtbank, maar wel van Cn.: "persoonlijk wangedrag".

Er zou op meer te wijzen zijn in dit geval dat niet in overeenstemming is met de liefde, waarvan we lezen dat zij niemands gevoel kwetst, het kwade niet toerekent, niet blijde is over de ongerechtigheid, maar met de waarheid.

In datzelfde artikel schrijft de heer Cn., die zelf een Fries is: een Fries legt zijn hart niet graag op tafel. Ik wilde wel, dat hij zich in dit opzicht een betere Fries had getoond.

A. B. C. Hofland.

Den Haag.

Geld

Mijnheer de Redakteur,

Onderstaand enige opmerkingen naar aanleiding van Jan Drent's artikel "Geld" in Calvinist-Contact van 30 september 1966.

1. Bij de berekening van $6,000 rente in 50 jaren is geen rekening gehouden met:
   a) belasting (een minus post), en
   b) rente op rente (een plus post).

   Het marginale inkomstenbelasting tarief (het tarief dat betaald moet worden over het extra inkomen, in casu de rente) hangt af van het overige inkomen en de toegestane aftrekposten, voor echtgenote en eventuele kinderen b.v., van onze 'kapitalist'. Eén en ander zal gedurende de 50 jaren ongetwijfeld aan verandering onderhevig zijn. Gezien daarboven de kans dat het tarief over die 50 jaren ook nog kan veranderen, heb ik maar geen poging gedaan een schatting van de rente-na-inkomstenbelasting voor de 50 jaren te maken.
   De rente op rente zal enigermate compenseren voor de belasting, al bedenke men wel dat rente op rente ook aan belasting onderhevig is. De rentevoet zal wel wat lager liggen dan de 6% genoemd in het artikel, omdat de bedragen, althans telkenmale voor enige jaren, lager liggen dan de minimum bedragen waarvoor men obligaties kan kopen, die 6% opleveren.
2. Ik ben het er mee eens dat een zakenman zonder goede boekhouding bijna altijd in moeilijkheden komt. Maar — om maritieme terminologie te blijven gebruiken — een boekhouding is meer een logboek. Geen kompas. Planning van de zakenman, bij voorkeur vastgelegd in een budget, is het kompas van de zakenman.
3. Het lijkt me wat simplistisch te schrijven dat de zaak voor een christen heel wat eenvoudiger ligt. Ik denk dat een christen net zoveel begeert als een niet-christen, maar strijd moet voeren (en voert?) niet aan alle begeerten toe te geven; en het is dunkt me niet automatisch dat hij minder uitgeeft. Bovendien is het voor een christen, gezien alle beroep om bijdragen voor kerk, onderwijs, etc., moeilijk graan op te slaan in de schuur, laat staan nieuwe schuren te behoeven. Bij mij tocht het nogal eens in 't schuurtje!

Bovenstaande is niet bedoeld afbraak te doen aan de algemene strekking van "Geld", namelijk om goede rentmeesters te zijn. En laten we nooit vergeten dat we niet de eigenaar zijn, maar rentmeesters. Goede rentmeester?

H. J. Vandermaas.

Wie zei U kunt zich geen reis naar Holland veroorloven?

CPA "jets" U naar Amsterdam voor slechts $41 contant

Met CPA's "Pay Later Plan" heeft U slechts $41 nodig als eerste betaling voor een 14-21-daagse goedkope retourvlucht Toronto-Amsterdam. Het restant kunt U voldoen gedurende 24 maanden in lage termijnen van $15.05.

LAAGSTE RENTE BEREKENING

Rente wordt berekend over het steeds lager wordende maandelijkse saldo. Practisch komt het neer op een rente van 4 à 5%.

GEEN BORG OF ONDERPAND

Canadese ingezetenen behoeven geen borg of onderpand te stellen. Vul slechts een eenvoudig aanvraagformulier in. Elk Reisbureau of Canadian Pacific kantoor wil U gaarne helpen.

VOORUITBETALINGS REGELING

Indien U familieleden naar Canada wilt laten overkomen, kunt U hun reiskosten hier in Canada voldoen — desgewenst ook door CPA's "Pay Later Plan".

CPA JETS NONSTOP MONTREAL—AMSTERDAM

Gedurende Uw CPA Empress vlucht wordt U bediend door vriendelijke stewardessen die verscheidene talen spreken en er op toezien dat U reist in vol comfort.

Begin spoedig de voorbereiding van Uw reis! Neem contact op met een Reisbureau of een der Canadian Pacific kantoren. CPA's vertegenwoordigers willen U gaarne alle gewenste adviezen en bijstand geven.

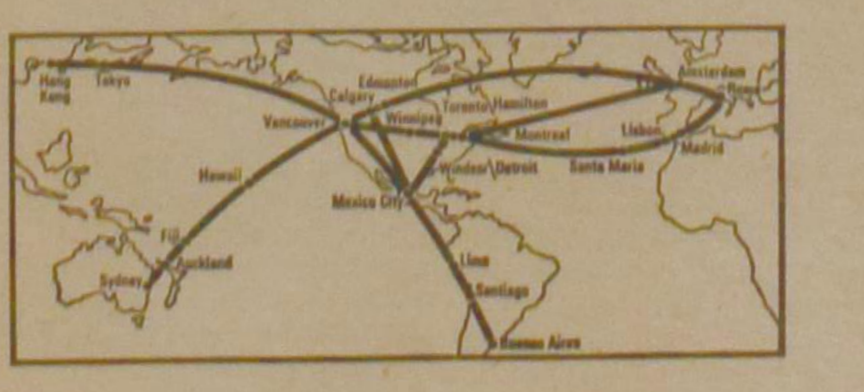

VLIEG *Canadian Pacific* AIRLINES

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:

C. STEENHOF

43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

Vanaf 1 april 1966:
21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM
$ 335.00
met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen

Arabische Landen Boycotten Israel

Vanaf de tijd dat een gedeelte van Palestina aan de Joden werd toegezegd en in 1948 de Staat Israel werd gevormd hebben de Arabische landen de Israelieten dwars gezeten, vooral op economisch gebied.

Dit heeft nu reeds 18 jaar geduurd en de strijd gaat onverminderd voort, aangezien de Arabische landen, volgens hun opinie, nog steeds in een staat van oorlog verkeren met het jonge Israel. Tot voor kort trokken de Israelieten zich niet teveel van de boycott aan, maar sinds 1965 is men een tegenactie begonnen en probeert men door publicatie in diverse bladen de aandacht van de wereld te trekken voor wat Israel wordt aangedaan, waarvan wij onze lezers in dit artikel iets willen vertellen. Hiermee zien wij natuurlijk niet over het hoofd dat de houding van Israel gedurende de jaren van haar bestaan altijd goed te praten is. In de nabije toekomst hopen we nog eens wat dieper in te gaan op wat zich in Arabië afspeelt.

DE METHODE

In Damascus, Syrië, bevindt zich een kantoor, het 'Central Boycott of Israel' genaamd, dat onder leiding staat van Mohammed Mahgoub. De lui die echter aan de touwtjes trekken maken deel uit van het Egyptische Departement van Oorlog, onder leiding van Majaor Generaal Essam al-Masri. Het is dan ook voornamelijk Egypte dat de naburige Arabische landen heeft bewogen om in 1955 maatregelen te treffen om Israel economisch in de grond te boren.

De boycott beoogt de internationale handelsbetrekkingen met Israel te verbreken. Bedrijven, die zaken doen met Israel dreigen zij, indien zij zaken blijven doen met Israel, geen toestemming te geven zaken te doen met de Arabische landen die aangesloten zijn bij de Bond van Arabische landen.

Van 1948 tot april 1950 mochten goederen in Israel vervaardigd niet door Arabische landen worden geimporteerd. Men heeft echter steeds meer bepalingen ontworpen om Israel de duimschroeven aan te zetten. In 1955 hebben de Arabische landen de boycott-maatregelen goedgekeurd, terwijl het aantal overtredingen, die strafbaar zijn, aanmerkelijk zijn toegenomen. Niet alleen mogen Arabische maatschappijen geen goederen uit Israel invoeren, maar elk bedrijf, onverschillig van welk land ook, dat goederen verkoopt aan Israel wordt verboden goederen te leveren aan de Arabische landen. Het is dus niet langer een strijd tussen Israel en de Arabische landen, maar derden worden eveneens gekortwiekt in hun zaken doen.

In 1958 ging men nog een stapje verder. Goederen die in Israel zijn vervaardigd of waarvan onderdelen door Israel zijn geleverd en door andere landen zijn geïmporteerd om later aan Arabische landen te worden verkocht, kunnen niet toegelaten worden. Deze maatregel werd genomen om Israel te verhinderen via een omweg zaken te doen met de Arabische landen.

Indien dergelijke bedrijven in Amerika of Duitsland b.v. zich niets van de boycott-regeling aantrekken en rustig doorgaan met het drijven van handel met Israel, worden ze op het hoofdkantoor van de 'Central Boycott of Israel' op de zwarte lijst gezet, zonder daarvan de betreffende bedrijven op de hoogte te stellen.

In 1963 kwam hierin verandering. De 'ongehoorzame' bedrijven worden nu in kennis gesteld van het feit dat ze op de zwarte lijst zouden worden geplaatst indien zij geen gehoor zouden geven aan de oproep van de Arabische landen om elke vorm van handelsbetrekkingen met Israel te verbreken. Bovendien werd besloten om goederen te weigeren van firma's waarvan bepaalde onderdelen waren vervaardigd door bedrijven die op de zwarte lijst voorkomen. Zodoende werden dus steeds meer bedrijven de dupe van het vreemde gdrag van de Arabische landen en werden de mogelijkheden voor Israel om handel te drijven nog meer afgesneden.

Elk bedrijf dat voor de eerste keer handelsbetrekkingen aanknoopt met een der Arabische landen moet nu in het bezit zijn van een door de staat goedgekeurde verklaring. Wanneer blijkt dat het desbetreffende bedrijf geen handelsbetrekkingen met Israel onderhoudt, krijgt het toestemming goederen te verkopen.

Bovendien mag het bedrijf geen filiaal, verkoopkantoor of vertegenwoordiger in Israel hebben; evenmin aandelen of enige belangen in Israelitische bedrijven hebben. Indien dit wel het geval is, dan is elke vorm van handel met de Arabische landen uitegsloten.

De laatste tijd heeft men de overtredingen nog uitgewerkt en eveneens de bepaling gesteld dat een bedrijf dat zaken wenst te doen met een der Arabische landen, Israel geen permissie mag geven om de naam van haar produkt te gebruiken. Indien men de vragenlijst, die door het bedrijf moet worden beantwoord, ge woonweg negeert, dan staan de Arabische landen evenmin handelsbetrekkingen toe.

Ieder bedrijf, buiten de Arabische landen, is vrij goederen aan Israel te verkopen, maar handel met de Arabische landen is dan uitgesloten. Zodra een bedrijf echter toelaat goederen in Israel te fabriceren of door een vertegenwoordiger in Israel te verkopen, dan komt men op de zwarte lijst te staan. De bedrijven mogen eveneens wel goederen van Israel kopen, zolang men deze niet weer verkoopt aan Arabische landen.

Een tijdlang heeft het Arabische Boycott Bureau zelfs vragen aan de bedrijven gezonden die betrekking hadden op het personeel. Het Nederlandse bedrijf Verkoopkantoor van der Heem N.V. werd een vragenlijst toegezonden waarin onder meer werd gevraagd: Hebt u joodse werknemers? Behoren sommige van uw chefs tot het joodse geloof? Meestal zendt men dergelijke vragen niet naar Amerikaanse bedrijven, waarschijnlijk omdat men weet dat daar heel wat Joden werkzaam zijn en zelfs leidinggevende functies in grote bedrijven uitoefenen.

DE GEVOLGEN

In januari 1964 stonden er 164 Amerikaanse bedrijven op de zwarte lijst. Daarvan waren er 53 sinds 1960 op de zwarte lijst, 81 waren er gedurende 1961-62 op geplaatst, 33 werden er in 1963 aan toegevoegd en gedurende de eerste helft van 1964 kwamen er 15 nieuwe bij.

Zoals het met dergelijke maatregelen gaat, er worden meestal weer mazen gevonden om doorheen te kruipen. Neem b.v. de Red Fox Products Co., die sinds 1951 haar produkten aan Israel verkoopt.

In 1961 bestelde aan zaak in Saoedi Arabië Red Fox produkten. Onmiddellijk ontving de Red Fox Products Co. een brief uit Damascus. Men liet het hierbij echter niet zitten, vooral toen bleek dat de Arabische zakenman zijn medewerking toezegde om de produkten het land binnen te smokkelen. Men stelde voor om de produkten naar Bahrein te zenden, een plaats die nog steeds onder Engelse controle staat. Verder werd voorgesteld een andere naam te gebruiken, onverschillig welke, zolang de naam niet werd gevonden op de zwarte lijst. Zo gezegd, zo gedaan. De produkten kwamen veilig in de handen van de koper, tot grote tevredenheid van beide partijen.

Met sommige produkten, die door grote bedrijven worden gefabriceerd, doet men in Damascus ook wel eens een oogje dicht. Zo b.v. bij Jacques Minkus, een van de grootste handelaren in postzegels, wiens naam eveneens prijkte op de zwarte lijst omdat hij Israelitische postzegels verkocht. Mr. Minkus deed alsof hij van de prins geen kwaad wist en ging stiekum door, zonder dat hem ooit een strobreed in de weg werd gelegd. Men kon de postzegelverzamelaars toch moeilijk in 't harnas jagen. De 'Music Corporation of America' heeft bijkantoren in Tel Aviv en in bijna elke hoofdstad van de Arabische landen. Men heeft echter nooit moeilijkheden met Damascus gehad.

Een fabriek als General Motors wilde men in Damascus eveneens een reprimande geven, maar de genoemde fabriek liet haar tanden zien en schreef terug dat men dergelijke praktijken voor de rechtbank zou brengen. General Motors heeft sindsdien geen moeilijkheden meer ondervonden.

Hilton wilde een hotel bouwen in Egypte, terwijl het juist bezig was met het bouwen van een hotel in Tel Aviv. Hilton werd daarom geen toestemming gegevan het bouwen zolang men met de werkzaamheden in Tel Aviv zou voortgaan. Hilton zond echter een keurig opgestelde brief naar het hoofdkantoor in Damascus, dat een dergelijke houding de wereldvrede, waarvoor Amerika had gevochten, niet ten goede kwam en dat Hilton vooral in de wereld hotels bouwde om de mensen van verschillende rassen en naties bij elkaar te brengen. Nile Hilton werd gebouwd en later hield het Verbond van Arabische landen in het hotel een van haar vergaderingen! Brederode kreeg weer gelijk: het kan verkeren.

Over het algemeen is Israel door deze maatregelen economisch niet verlamd, maar men moet toegeven dat deze situatie de economie niet ten goede komt. Want vele buitenlandse bedrijven aarzelen om geld in Israelitische bedrijven te investeren. Het verhindert de handelsbetrekkingen tussen Israel en de Arabische landen, die deze landen, economisch gezien, zouden helpen. Israel zou over Arabisch grondgebied naar Afrika kunnen vliegen in plaats van een omweg te maken. De transportmogelijkheden worden door deze boycott bemoeilijkt. Bovendien is de kans op vrede tussen beide partijen nu volkomen uitgesloten.

Voor Israel, als natie, is deze toestand al evenmin stimulerend. Haar nieuwe inwoners, die met grote verwachtingen het 'beloofde land' betrokken, krijgen nu een minderwaardigheidscomplex en ze krijgen het idee dat ze een 'provincial country' zijn. Daarom heeft de Israelitische regering besloten in het vervolg tegenmaatregelen te nemen.

TEGEN-MAATREGELEN

Men heeft besloten om de bedrijven, die geen goederen aan Israel willen verkopen, een vergunning om goederen via Israelitische havens te importeren te weigeren, indien zij bij hun besluit blijven geen produkten aan Israel te verkopen.

In Amerika is op 12 februari 1965 de Williams-Javits Anti-Boycott Bill bij de regering ingediend, waarin staat dat het als onwettig moet worden beschouwd boycott vragenlijsten in te vullen.

De Internationale Kamer van Koophandel heeft deze zaak reeds aan de orde gebracht en in Engeland heeft de Kamer van Koophandel besloten de vragenlijsten door Damascus toegezonden niet te beantwoorden.

Amerika neemt echter een aarzelende houding aan. Men wil zich liefst niet in een Arabisch-Israelitische strijd wikkelen, terwijl men reeds de handen vol heeft aan Vietnam.

Terecht heeft de Internationale Kamer van Koophandel er op gewezen dat men in Damascus te ver gaat door derden, landen buiten Israel en Arabië, in haar handelsondernemingen te beknotten. Men kan er van verzekerd zijn dat de Israelieten het bij deze situatie niet laten zitten.

AL WAT NODIG IS

voor de instandhouding van ons lichaam en de genezing onzer ziekten wordt ons in de natuur geschonken. Wij kennen de krachten der kruiden en leveren al 36 jaren de onschad. Florakruiden tegen 53 slep. ziekten met ongelooflijk mooie resultaten, ook daar waar alles faalde. Stapels dankbetuig. Toezend. desgew. in blanco verpakk.! Broch. en inl. gratis. Meldt Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Of U reist per vliegtuig, boot, trein of bus . . . alleen, met Uw gezin, met een groep, of U wilt een heel vliegtuig charteren: de beste verzorging krijgt U bij

VALENTINE TRAVEL SERVICE LIMITED

onder de deskundige leiding van . . .

LUCAS KOOPS

Wij zijn officieel vertegenwoordiger van alle vervoermaatschappijen. Wij komen zo mogelijk bij U thuis de reis regelen. Ons adres: **1642 Bayview Ave., Toronto 17, Ont.** (eerste stoplicht ten Zuiden van Eglinton Ave.). Open Maandag tot Zaterdag 9.00 tot 6.00 en volgens afspraak. Telefoon: 485-0336 (4 lijnen). Voor noodgevallen dag en nacht bereikbaar.

MILITANTE WERKNEMERS

Uit een enquête gehouden onder de werknemers in Amerika met het oog op de ontevredenheid onder hen over de arbeidscondities, zoals die zich weerspiegelen in de vloedgolf van stakingen, blijkt dat de jongeren over het algemeen meer willen verdienen terwijl de ouderen meer nadruk leggen op de 'fringe benefits' en de 'job security'.

Eerstgenoemde groep is over het algemeen meer strijdlustig dan de ouderen die aan de conservatieve kant zijn en wat hun werk betreft het graag bij het oude laten; waarschijnlijk een gevolg van een zekere vrees voor de automatisatie.

Uit deze enquête blijkt eveneens dat men vooral onder de nieuwe 'locals' de vechtjassen vindt, zoals de ambtenaren in dienstbetrekking, de verpleegsters en de leerkrachten, die nog maar pas zijn georganiseerd in vakverenigingen.

De voornaamste reden die gegeven wordt voor de 'strijd' om hogere lonen is de stijging van de prijzen. Men kan de eindjes niet meer aan elkaar knopen, wat een gevolg kan zijn van te lage lonen, maar eveneens haar oorzaak kan vinden van het leven op te grote voet.

Anderen vinden het oneerlijk dat, terwijl de zaken zoveel verdienen en de bazen met goede salarissen naar huis gaan, de werkers zich met zoveel minder moeten tevreden stellen.

Anderen, vooral ouderen, beweren dat men toen men slechts 50 cent per uur verdiende meer brood er voor kon kopen dan een machinist van tegenwoordig die per uur $4.50 verdient. Dit is toch tot op zekere hoogte waar. Men stelt vandaag echter ook andere eisen en de levensstandaard ligt veel hoger.

Men beweert tevens dat de lonen de laatste tijd zijn gestegen met 3.2%, terwijl de winsten van vele grote industrieën 30 tot 40% bedragen en de produktiviteit is toegenomen met 5½ tot 6%. Men vindt dat de lonen daarom eveneens moeten stijgen.

Sommige leidinggevende personen in de vakverenigingen schrijven de onrust toe aan de 'largescale bargaining' die, in onze maatschappij volgens hen onvermijdelijk is, maar het lid van de vakvereniging meermalen het idee geeft dat over hem en zonder hem de zaak wordt bedisseld. Door hun agressieve houding willen ze de union-bazen er aan herinneren dat de gewone leden niet in slaap zijn gevallen, maar ook wat in de melk te brokken hebben.

De vakbondsleiders worden in dit rapport eveneens becritiseerd. Zij geven de nieuwere leden dikwijls de indruk dat de vakbondleiders alles voor elkaar kunnen krijgen wat de leden maar verlangen. Een vakbondleider zegt hiervan, "They expect us to pick up the phone and say to management O.K., you take care of us."

SALEM

Als u nog geen lid bent, wordt het dan vandaag nog door tenminste $2.50 plus exchange te zenden aan Salem, c/o Rev. J. van Harmelen, R.R. 2, Box 33, Whitby, Ont.

Bij voorbaat bedankt !

Iets nieuws voor ontbijt

Probeer dit smakelijke, gemakkelijk te bakken

Geconfijt Pinda Brood

Begin de dag met warme geboterde sneden machtig pindabrood. De heerlijke smaak maakt dat Uw gezin steeds terugkomt voor meer en meer. Met Magic bakpoeder kunt U er zeker van zijn dat alles wat U bakt een groot succes zal zijn. Generaties van mensen die zelf bakken hebben de betrouwbaarheid ervan bewezen.

GECONFIJT PINDA BROOD

Combineer 3 eetlepels zachte boter, 4 eetlepels bruine suiker en ¼ kop fijn gehakte Planters' Pindas op de bodem van ingevette 9x5 inch broodvorm.

Zift tegelijk
- 2 koppen eenmaal gezifte bloem geschikt voor alle doeleinden
- 2 theelepeltjes Magic Bakpoeder
- ½ theelepeltje dubbelkoolzure soda
- 1 theelepeltje zout

Smelt tesamen
- 2 eetlepels Blue Bonnet margarine
- 2 eetlepels Planters' Pindakaas

Voeg langzaam aan toe
- 1 kop bruine suiker
- 1 goed geklutst ei

Roer in de pindakaas mengsel en 1 kop zure melk. Maak een kuiltje in de droge ingredienten; meng totdat het juist een melange is geworden. Niet kloppen. Stort het deeg in een klaargemaakte broodvorm. Bak in voorverwarmde matig hete oven (350°F) van 50 tot 60 minuten.

BAK HET MET MAGIC —
DIEN HET OP MET TROTS

Een ander fijn produkt van
Standard Brands Ltd.

REISBUREAU
O. K. JOHNSON & CO., LTD.
Toronto: 697 Bay St. EM 6-9488
Sarnia: 133 N. Front ED 6-6169

BE UP TO DATE
Read
CHURCH and NATION
Publication for the Chr. Ref. Church in Canada.
$3.00 per year.
PRO REGE
PUBLISHING COMPANY
10 Golfdown Drive,
Rexdale, Ont.

Koopt bij de Adverteerders van
CALVINIST CONTACT

ONTARIO
PROVINCE OF OPPORTUNITY

Government Information

Van het Department of Health

Invoering van het Ontario Medical Services Insurance Plan wordt beoordeeld als een van de meest belangrijke daden van wetgeving welke in de laatste jaren in Ontario tot stand is gekomen.

OMSIP biedt aan ingezetenen van Ontario de mogelijkheid om zich in voldoende mate te verzekeren terzake van doktersrekeningen, ongeacht iemands financiële omstandigheden, gezondheidstoestand of leeftijd. Personen die voor drie maanden of langer in Ontario hebben gewoond, komen in aanmerking om aan dit vrijwillige plan deel te nemen.

Premiekosten, per kwartaal, voor deelname aan OMSIP:

Alleenstaande personen:	$15.00
Gezin (2 gezinsleden):	$30.00
Gezin (3 gezinsleden of meer):	$37.50

OMSIP betaalt voor praktisch alle vormen van doktershulp, enkele uitzonderingen daargelaten. Er is geen grens gesteld aan het aantal malen, dat medische dienstverlening kan worden genoten, indien vereist.

OMSIP dekt niet de kosten van medische hulp, welke wordt verleend krachtens bepaalde federale of provinciale wetten, zoals b.v. de National Defense en Workmen's Compensation.

Aangeslotenen zijn vrij in de keuze van hun eigen dokter. Verzekeringsdekking loopt door ook indien men, voor een maximum periode van 90 dagen, uit de provincie afwezig mocht zijn.

Personen, welke volledige, gedeeltelijke of tijdelijke tegemoetkoming mochten behoeven terzake van de premiebetaling als deelnemers in OMSIP, kunnen zich tot het Ontario Government wenden om die tegemoetkoming aan te vragen.

the Hon. John Robarts
Prime Minister of Ontario

SOLE CANADIAN AGENTS: TOP'S IMPORTING LIMITED - GRIMSBY, ONTARIO

A GOOD CIGAR!

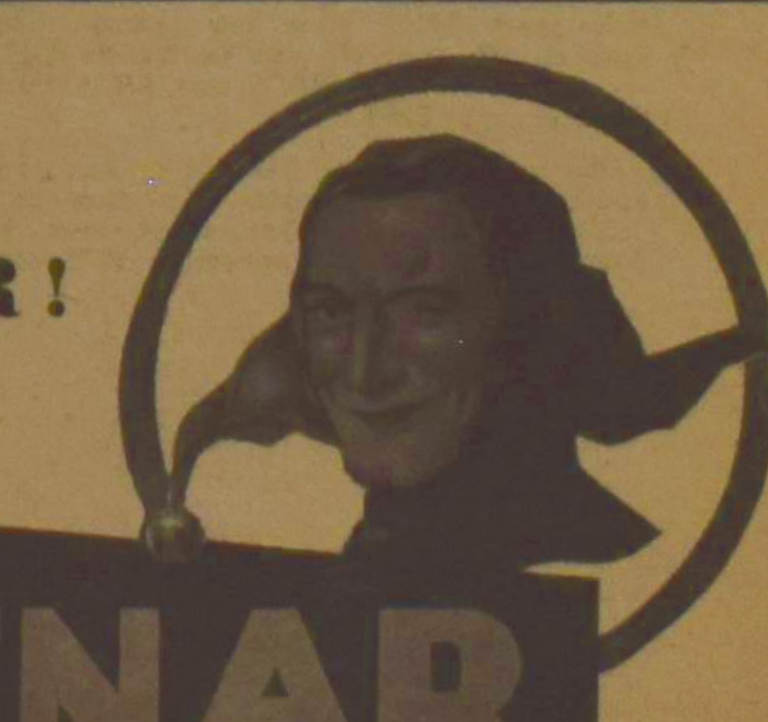

HOFNAR

CANADESE KERSTZEGEL

De Canadese posterijen zullen dit jaar weer speciale kerstzegels uitgeven in de waarde van 3 en 5 cent. De zegels zijn ontworpen door Geoffrey Holloway, warvaoor een reproduktie is gemaakt van de tekening van de Duitser Albrecht Dürer (1471-1528).

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE

's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

Ontboezemingen van een kostersvrouw

Een paar weken zijn er nu verlopen, sinds ik mijn eerste ontboezemingen aan u toevertrouwde en ik begin nu weer een beetje een gewoon mens te worden! Toen ik, wat ik in mijn eigen huiskamer met een ball-pen op een kladje papier had geschreven, gedrukt zag in een echte krant, kreeg ik gewoon de beef en dat heeft dàgen geduurd. Dat ik zó astrant had kunnen wezen! Maar een mens kan aan veel gewend raken en nu zit ik warempel tóch weer met een pen in mijn handen en de achterkant van een oud- church-bulletin is al weer bijna half vol. (Als ik zo door blijf gaan moet ik toch eens een ordentelijk schrift voor mijn ontboezemingen kopen.)

Maar waar ik het over hebben wou, de zomer is intussen weer voorbij en het leven gaat langzamerhand weer zijn gewone gang. Ik geloof dat haast iedereen die ik ken met vakantie is geweest. Wat een verandering bij vroeger vergeleken .Bij ons op het dorp gingen alleen de dominee en de schoolmeester met vakantie en een gewoon mens was al blij als hij eens een dagje naar zee of naar de artis kon met de kinderen.

Maar dat is nu niet meer zo! De meeste immigranten die de eerste jaren hard doorploeterden, zomer of winter, heet of koud, nemen er nu toch wel één of twee weekjes voor om er eens fijn tussenuit te gaan en wat bij te komen van de drukte en de sleur der dagelijkse dingen. En is het niet mooi dat dat nu kan? Zelfs zijn er al verschillenden die een boot of een tent-trailer achter de car hebben of trots op weg gaan naar hun eigen cottage!

Ik zeg maar zo: we leven in weelde en kunnen er niet dankbaar genoeg voor zijn! Wie heeft er nu nog niet eens een trip naar Holland gemaakt? En ook is het geen uitzondering als vaders en moeders al voor de tweede of derde keer hun kinderen komen bezoeken, of dat de kinderen hier hun ooms en tantes en neefjes en nichtjes uit Holland leren kennen, want die komen ook al!

Is het niet prachtig? Ja, dat is het. Maar in al die weelde schuilt een gevaar dat een hoop plezier kan bederven en al veel bedorven heeft. Want weet u wat je nou gaat krijgen? Neem nou Kees en Marie. Die zijn naar Holland geweest. Het is ze voor de wind gegaan en nu was het niet direct het verlangen naar de familie dat hen dreef, maar de wens om ze in Holland eens goed te laten zien hoe best ze het hier wel hebben. Er zijn indertijd bij hun vertrek naar Canada heel wat hoofden geschud en sombere voorspellingen gedaan en was het niet fijn om dat nu allemaal eens te logenstraffen? Dus werden er foto's gemaakt van het eigen huis met de car van vader én van Kees Jr. in de driveway. Foto's van de backyard waar een hoekje met een paar bomen en wat tuinstoelen de indruk geven dat ze een half park bezitten. Marie stak zich eens fijn in de kleren en Kees nam wat extra dollars op zak om in Holland royaal uit de hoek te kunnen komen.

Maar och heden, wat een verdriet! Nou moet je toch niet denken dat ze er in Holland ook maar een béétje van onder de indruk waren! Nee hoor, ze keken nauwelijks naar de foto's en luisterden maar half naar de verhalen die Kees en Marie deden. Boos en verontwaardigd kwamen ze terug. Dat was éèns, maar nooit weer. Ja, het was wel fijn om ze allemaal weer eens te zien, maar dat woog toch maar nauwelijks tegen het dure reisgeld op!

Dit gebeurde vorig jaar en nu komt hun gezin net weer wat op adem want de laatste weken hebben ze met z'n allen enorm hard gewerkt. Het huis is van binnen en van buiten geverfd, er is behangen en er zijn ook nog wat nieuwe meubelen gekocht. Dit moest allemaal wel gebeuren, want oom Henk en tante Ant uit Holland kwamen op bezoek. Het bleek dus dat Kees en Marie niet de enigen waren van de familie die het zo goed ging. (Ik denk trouwens dat ze dat vorig jaar ook al ontdekt hadden, gezien de stemming waarin ze bij hun thuiskomst verkeerden!)

Enfin, ik ben er even geweest met Jan om kennis te maken met de familie uit Holland, want ze wonen vlak bij ons en we komen er anders ook wel eens. Maar als u nou denkt dat het gezellig was en dat iedereen blij was om elkaar weer te zien, dan hebt u het mis.

Als Marie wat presenteerde dan schepte ze op dat het hier zo goedkoop en overvloedig te krijgen was en dan zei de tante uit Holland weer dat bij hen de kleren veel beter en veel mooier waren en de meubelen vond ze verschrikkelijk hier. Henk vond 't hier veel te heet en Kees zei dat hij vorig jaar in Holland vier weken verkouden was geweest in dat gure weer daar. Marie wijdde uit over haar ijskast maar Ant vertelde triomfantelijk hoe duur en goed en mooi haar nieuwe vloerbedekking wel was!

Ik werd er naar van en onderweg naar huis in de car zei Jan, die er blijkbaar ook erg in had gehad: "Is het niet zonde om zoveel reisgeld uit te geven alleen om bij elkaar eens goed te gaan opscheppen?" Ik was het roerend met hem eens. Wij hopen samen ook nog eens te gaan en ik wil u wel vertellen, de rillingen lopen over m'n rug als ik er aan denk dat ik mijn oude moeder weer achter haar theeblad zal zien zitten en dat ik bij al mijn zusters een dagje te gast zal zijn!

Maar ik neem me vast voor dat ik mijn reisgeld goed zal besteden!

Jaantje

Mogelijkheden en moeilijkheden voor de industrie

In onze hedendaagse maatschappij kunnen we het niet zonder electriciteit stellen. Dat hebben de inwoners van een groot gedeelte van Canada en Amerika wel ondervonden toen plotseling de stroom uitviel en b.v. de duizenden werkers in New York in het hartje van de stad strandden.

In geval van nood kan de individueel zich nog behelpen met een kaars of een carbidlamp. Gedurende de oorlogsjaren hebben velen van onze lezers op dit gebied hun ervaringen opgedaan. De industrie kan echter beslist niet zonder electriciteit. Vandaar dat het voor de industrie ook telkens weer een belangrijke vraag is: waar krijg ik mijn electriciteit vandaan en het liefst zo dichtbij en goedkoop mogelijk.

Wanneer men op de kaart van Canada kijkt komt men tot de ontdekking dat Canada over heel wat meren beschikt waarvan desnoods 't water kan gebruikt worden om electriciteit op te wekken. Dit is nog steeds een van de goedkoopste methoden, zodat het begrijpelijk is dat vele provincies, zoals Newfoundland en Saskatchewan, grote dammen hebben gebouwd voor het opwekken van electriciteit om daardoor industrie aan te trekken.

Brits Columbia en Quebec beschikken eveneens over veel water. De moeilijkheid is echter dat de 'electriciteits-bronnen' voor het merendeel gelegen zijn in streken waar weinig mensen wonen of nog geen industrie is gevestigd.

Een provincie als Ontario met haar vele fabrieken heeft eigenlijk niet genoeg aan de dichtbijzijnde meren. Sinds september krijgt Toronto daarom een gedeelte van haar electriciteit van James Bay, dat een 435 mijl van deze wereldstad is verwijderd. Vanwege de toenemende vraag naar electriciteit zijn er regionale netwerken gebouwd, die zelfs op twaalf plaatsen Amerikaanse gebieden omvatten. Meermalen is er eveneens sprake geweest van een nationaal electriciteits-netwerk dat geheel Canada omvat. Indien dit echter onuitvoerbaar schijnt te zijn zal de industrie, wil men aan de behoefte van electriciteit kunnen voldoen, naar plaatsen moeten worden overgebracht waar de electriciteit voorhanden is.

Er is echter ook een andere mogelijkheid en dat is het gebruik van atoom. Men kan dergelijke atoomcentrales plaatsen waar men wil. Het gebruik van atoom voor het opwekken van electriciteit mag de industrie en de vestiging van de industrie in de toekomst sterk beinvloeden. Het mag zelfs nieuwe industrieën naar het Noorden van Ontario aantrekken.

Gezien de mogelijkheid van het gebruik van atoom voor het opwekken van electriciteit zal men voorzichtig te werk moeten gaan met het bouwen van dure dammen. Dit geldt vooral in streken waar al weinig industrie is en waar men tevens een gebrek aan werkkrachten heeft. Vier jaar geleden werd de eerste atoomenergie gebruikt toen het demonstratiestation te Rolphton 20.000 kw electriciteit opwekte. De Douglas Point reactor zal Ontario van 200.000 kw kunnen voorzien en in Pickering, een plaats dicht bij Toronto, zullen in de toekomst 2 of 3 generatoren worden gebouwd elk met een capaciteit van 540.000 kw.

De provincie Quebec is bezig met het bouwen van hydro electrische stations te Manicouagan en Outardes River, die de steden Montreal en Quebec van electriciteit zullen voorzien.

Koopt bij de
ADVERTEERDERS IN
"CALVINIST-CONTACT"

verdubbel uw geld met

Canada Savings Bonds Centennial Series

Centennial Series Canada Savings Bonds bieden U de hoogste renteopbrengst ooit voorgekomen — 5.48% per jaar indien U ze tot aan de vervaldag aanhoudt.

De nieuwe obligaties betalen jaarlijks rente tegen de koers van 5% voor elk van de eerste vier jaar; 5⅛% voor elk van de volgende drie jaar; 5¾% voor het daarop volgende jaar en 6% voor elk van de laatste vijf jaar — een totaal van $72.75 aan rente voor elk aandeel van $100.

En voor de eerste keer is er een speciale samengestelde rente-optie. Om daarvan volledig gebruik te maken dient men al de jaarlijkse rente tot 1 november 1979 ongeïnd te laten en U krijgt dan rente op rente tot een totaal exra bedrag van $27.75 voor elke 100 dollar obligatie.

Bij elkaar genomen betekent dit een totale rente van $100 op elke $100 obligatie. Het is een veilige en zekere manier om te sparen. VERDUBBEL UW GELD met Canada Savings Bonds Centennial Series.

Deze Serie blijft al de gebruikelijke voordelen behouden die Canada Savings Bonds Canada's gewilde belegging maken.

Zij zijn nog steeds gemakkelijk aan te schaffen à contant of op termijnen waar men werkzaam is, zijn bankrekening heeft of zijn geld belegt. U kunt voor een luttel bedrag van $50 of zelfs tot $10,000 kopen. Elke Canadese ingezetene mag tot deze limiet kopen. Ondernemingen kunnen dat eveneens doen.

Zij zijn nog steeds gemakkelijk te incasseren, te allen tijde, op elke bank tegen de nominale waarde plus verdiende rente. Vul eenvoudig het aflossingsformulier op het aandeel in, overhandig dit aan Uw bank en U zult Uw geld dadelijk ontvangen.

En meer dan ooit tevoren is het beter om ze vast te houden met de hoogste renteopbrengst ooit aangeboden met rente op rente. VERDUBBEL UW GELD met Canada Savings Bonds Centennial Series.

WEES VOORZICHTIG MET STATISTIEKEN

Tegenwoordig zijn de statistieken erg in trek. Ze dienen voor vergelijkingsmateriaal en geven meermalen een overzicht van politieke gebeurtenissen, uitslagen van stembussen, sociale problemen en economische toestanden.

Hoeveel de statistieken ons ook tot nut mogen zijn, men moet bij de statistieken wel tussen de regels door kunnen lezen. Het is van groot belang om bij statistieken te letten op degenen door wie ze zijn samengesteld en door wie ze worden gebruikt.

In enkele artikelen over Australië las ik onlangs in twee verschillende bladen een statistiek over een kortgeleden gehouden enquête over deelname aan de strijd in Vietnam. Het ene blad gaf alleen de meningen van de jongeren weer die over het algemeen voorstanders waren van deelname aan de strijd in Vietnam, terwijl het andere tijdschrift de opinie van de ouderen publiceerde, welke het tegenovergestelde bleek te zijn van die van de Australische jeugd. Hieruit blijkt dat men het totaalbeeld van de statistieken in het bezit moet hebben alvorens een juist beeld van de situatie te kunnen vormen. Dag- en weekbladen werken graag met cijfers om daarmee de 'feiten' te tonen. Geheel vrij van sensatie is dit feitenmateriaal vaak niet.

Dit bleek onlangs ook uit een artikel in een Amerikaans tijdschrift over het zgn. hoge aantal doodgeboren babies. Volgens deze statistiek kwam het percentage sterfgevallen per 1000 babies in Zweden op 16.6%; in Nederland op 16.8% en de V.S. op 26.4%. Een immigrant, afkomstig uit Zweden of Nederland, zou bij het lezen van dit bericht gemakkelijk een Amerikaan onder de neus kunnen wrijven dat het met de 'Great Society' toch nog niet in alle opzichten meevalt.

Pas echter op! Hoewel de statistiek als zodanig juist is in de weergave van de feiten, geeft ze toch een vertekend beeld van de situatie.

Er wordt nl. door de genoemde landen een verschillende criteria gebruikt bij het vaststellen van het in leven zijn van babies. In Zweden wordt alleen het ademhalen bij de geboorte als een teken van leven beschouwd, terwijl de 17% van de babies in 1956, waarvan hartkloppingen en enige bewegingen waren vastgesteld, als doodgeboren werden beschouwd. Waren deze kinderen in New York geboren dan waren ze beschouwd als 'live at birth'. Zodoende wordt het sterftecijfer van pasgeboren babies in Amerika hoger. In Nederland wordt een baby die vóór het registreren op het gemeentehuis sterft, beschouwd als een doodgeboren baby.

Wanneer men hiermee rekening houdt dan is de genoemde statistiek voor de Amerikanen al minder alarmerend; iets wat het zeker was voor vele moeders die overal in Amerika dokters en ziekenhuizen opbelden om nadere informaties in te winnen over wat de statistieken vermeldden.

Wanneer men echter let op het percentage Zweedse en Nederlandse babies dat spoedig na de geboorte sterft, dan krimpen de verschillen behoorlijk in. In Amerika bedraagt dit 30.4%; in Zweden 27.5% en in Nederland 27%.

Ongetwijfeld blijkt hieruit dat Amerika nog steeds aan de top van de drie landen staat. Alvorens hieruit haastige conclusies te trekken moet men zich toch eerst afvragen wat hiervan de reden kan zijn.

Men zal er rekening mee moeten houden dat in Zweden abortie algemeen wordt toegepast bij meisjes onder de 17 jaar en vrouwen boven de 40 en eveneens bij ongetrouwde moeders. In de jaren 1957-'60 werd van de 1000 vrouwen die in verwachting waren in 27 gevallen abortie toegepast. Wanneer men nu rekent dat de risico's bij de geboorte van babies van a.s. moeders onder de 17 groter is dan daarboven en men rekening houdt met het feit dat het aantal kinderen dat geboren wordt bij meisjes beneden de 20 in Amerika 13.1% bedraagt tegenover Zweden 8.4% en Nederland 2.6%, dan wordt de statistiek veel begrijpelijker.

Bovendien zal men niet over het hoofd mogen zien dat in Amerika het aantal sterfgevallen bij de geboorte bij het zwarte ras per 1000 43.2% bedraagt in vergelijking tot het blanke ras met 22.9% per duizend.

Het hoge sterftecijfer van pasgeboren babies in Amerika wordt nog doorzichtiger wanneer men weet dat 88% van de Amerikaanse bevolking tot het blanke ras behoort, terwijl in Zweden en Nederland 99% tot het blanke ras behoort.

Uit deze gegevens mag nog weer eens blijken hoe **voorzichtig** men moet zijn met het hanteren en lezen van statistieken.

Men zal in elk geval eerst de termen (in dit geval: geboortesterven) moeten definiëren en het vergelijkingsmateriaal moeten onderzoeken of dit inderdaad feiten bevat die met elkaar vergeleken kunnen worden.

Voor al Uw
Verzekeringen
Auto-, Brand-, Ongevallen- en Ziekteverzekering
(met wekelijks inkomen)
en alle andere verzekeringen
Mac. Vanderhout
Insurance Agency Ltd.
795 KING STREET EAST — HAMILTON, ONT.
PHONE LI 4-2837

Canadian National Railways
Treinreis Koopjes
en vriendelijke bediening in alle 10 provincies

Doe Uw voordeel met de beste treinreis koopjes van CN's lage Rode, Witte en Blauwe tarieven. Maaltijden zijn gratis voor hen, die in slaap- of parlor wagens reizen. U kunt nog meer besparen indien U de slaapgelegenheden met anderen deelt. Lage tarieven voor kinderen.

Zie deze Rode enkele reis "coach" tarieven,

Tussen TORONTO en:	
Windsor	$ 5.40
Saint John	$ 18.50
Saskatoon	$ 28.00
Calgary	$ 35.00
Victoria	$ 49.52

Tussen MONTREAL en:	
Ottawa	$ 2.95
Halifax	$ 15.50
Winnipeg	$ 24.00
Edmonton	$ 36.00
Vancouver	$ 45.00

Tussen WINNIPEG en:	
De Pas	$ 9.90
Edmonton	$ 15.50
Toronto	$ 22.00
Vancouver	$ 25.00
Halifax	$ 36.00

Tussen VANCOUVER en:	
Kamloops	$ 6.10
Edmonton	$ 14.50
Saskatoon	$ 18.50
Toronto	$ 44.00
Halifax	$ 60.00

CANRAILPASS voor bezoekers uit Europa: een hele maand ongelimiteerd reizen in Canada, onverschillig waar, voor slechts $99.00.
Voor nadere inlichtingen kunt U zich tot Uw CN passagiers-reisbureau wenden.

CN
CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

OM HET LEVEN VAN ONS KIND

door MRS. ROBERT DYKSTRA

(4)

Maar afgezien van dit alles, was het niet God Zelf, Die ons had geleid vanaf haar eerste levensdag? Het was alsof Hij ons nu vroeg dit kind geheel aan Hem toe te vertrouwen. Wij wisten dat Hij ons zou leiden, wat er in de toekomst ook mocht gebeuren. En hierin konden wij rust vinden in ons besluit.

Dit ging echter maar niet vanzelf. Het kon soms zo ontzettend moeilijk zijn. Dan rijzen er vragen in je op van als dit of dat eens gebeurt. Je voelde de grootte van de verantwoordelijkheid van je besluit en soms twijfelde ik wel, of het de juiste beslissing was. Maar dan voelde ik dit weer als zonde. We behoefden onze lasten toch niet alleen te dragen? De Here had ons dit toch opgelegd? En Hij heeft toch beloofd onze lasten te dragen als wij ze maar gelovig uit handen willen geven?

Hij zond ons mensen op onze weg, die ons wezen naar Hem. Daar waren onze ouders die met en voor ons hebben gebeden. De eenheid van de familie was zo voelbaar in het liefdevolle medeleven van mijn broer en zusters, die, zelf door leed getroffen, de band sterker deden gevoelen.

Eerder dan wij verwacht hadden ontvingen wij het bericht, dat wij Andrea op zondag 14 juni naar het ziekenhuis konden brengen, terwijl de operatie enkele dagen later zou plaats vinden. We wisten dat wij haar moesten voorbereiden op de gebeurtenis en op het verblijf in het ziekenhuis. Langzamerhand wilde ik haar aan de gedachte laten wennen. Na haar catheterization test had ze voor enkele weken nog een zeer beentje en steeds herhaalde zij de woorden: "I don't go to the hospital again. I don't like it there."

Telkens als zij mij er naar vroeg, nam ik even speciaal voor haar de tijd om haar uit te leggen, dat het soms wel eens beter is voor kindertjes, en ook voor grote mensen, om naar het ziekenhuis te gaan als ze ziek zijn. Maar steevast kwam dan haar antwoord: "Oh yes, some people go there, but I don't go ever again." Ik ging er dan maar niet verder op in, totdat ze zelf weer ging vragen.

Het was drie weken voor de datum en wij vonden het beter dat zij het nu zou weten. Ik zag er tegenop het haar te zeggen en het was steeds uitgesteld en niet alleen omdat Andrea er niets van wilde horen. Vaak bad ik om wijsheid, dat ik met tact dit kind mocht voorbereiden op het komende gebeuren, zodat zij niet angstig zou zijn maar toch enigszins zou weten wat haar te wachten stond.

Op een avond, toen ik nog steeds niet wist hoe het haar te vertellen, bracht ik haar en haar broertje Henry naar bed. Na haar lekker te hebben ondergestopt vroeg ze me zachtjes of ze nu nooit meer naar het ziekenhuis ging. Opeens wist ik hoe ik het zeggen moest.

Zittend op de rand van haar bed, tussen hen beiden in, hebben wij met de hand op haar borstje de klop van haar hart gevoeld en ook om beurten met ons oor geluisterd. Ze vond het heel interessant, dat wij allemaal zo'n kloppertje hebben. Ik heb haar toen verteld, dat haar hartje ziek is. En al kon ze dit zelf niet zien of voelen, het was toch echt waar, want de dokter heeft het aan daddy en mommy verteld.

Nu wil de dokter proberen haar hart weer beter te maken. Daarom wil hij graag dat zij naar het ziekenhuis komt, want dan kan hij haar iedere dag zien. Daar zijn ook nurses en nog meer dokters die heel veel geleerd hebben. Die gaan allemaal helpen om je beter te maken, zodat je een groot en sterk meisje mag worden.

Wij hebben nog een poosje doorgepraat en ze ging die avond kalm en vertrouwend slapen. Wij waren dankbaar voor het vertrouwen dat zij in ons had en het aanvaardde zoals wij het haar vertelden.

De volgende dagen moest ik veel vragen van haar beantwoorden, zoals "When do I get to the hospital?" "Will I get ouch needles?" "Will it be sore?" "Will you be there?" Telkens nam ik de tijd haar te antwoorden, zodat ze weer tevreden ging spelen. Ik heb haar gezegd, dat "ouch needles" soms nodig zijn om ons beter te maken. Het doet wel even au hoor, maar de dokter en de verpleegsters proberen het zo te doen, dat de pijn gauw weg gaat. En daddy en mommy komen heel vaak bij je kijken. Meestal eindigde ze zo'n gesprek met "But I don't go there, I not sick!" Ik ging er dan niet op in en blijkbaar verwachtte ze dit ook niet.

Iedere dag werd bewust beleefd en ten volle benut om van en met elkaar te genieten. Er was tijd om mezelf met de kinderen bezig te houden. De schoonmaak was niet zo belangrijk meer. Is het niet vaak zo, dat wij te druk zijn met poetsen en boenen en geen tijd hebben voor onze kinderen? En wat een innerlijke rijkdom ontvangen wij als we ons voor de kinderen openstellen en echt tijd voor hen hebben. Ze groeien zo vlug op, en schoonmaken kunnen we altijd, maar mee genieten en meeleven met onze kleintjes kan niet altijd.

De avonden waren lang en soms bekroop me de angst voor de komende weken. Zou dit Andrea's laatste zomer zijn? Maar dan kwam meteen weer dat schuldgevoel naar boven, dat mijn vertrouwen zo klein was.

Het moeilijkste was eigenlijk het uit handen geven, — het loslaten. Als ouders wil je zo graag zelf weten of doen wat goed is. En het is niet eerder dan dat je het helemaal uit handen geeft aan Hem die dit van ons vraagt, dat je er vrede mee hebt in je hart. Die vrede mochten wij ontvangen na een moeilijke strijd.

De laatste weken moesten wij er goed op letten, dat Andrea niet in aanraking zou komen met besmettelijke ziekten, zoals mazelen. Stel dat ze besmet was en niet eerder ziek werd dan na de operatie, dan zou dit ernstige gevolgen kunnen hebben.

Wij hielden haar dan ook weg van mensen, die verkouden waren. Soms was daar weinig begrip voor. Maar ik trok me er niets van aan, overtuigd als ik was dat dit mijn plicht was tegenover Andrea. Wel vond ik het vervelend steeds weer buurkinderen naar huis te sturen als ze verkouden waren. Ze begrepen het immers niet en Andrea zelf moest zoveel mogelijk in de buitenlucht zijn.

Enkele dagen voor de opname was Andrea geheel aan de gedachte gewend. Ze wist dat we haar zouden wegbrengen en zij vond het alles goed. Ze was zelfs een beetje blij mee te mogen, terwijl haar broertje en zusje thuis moesten blijven.

Maar voor ons was het een zware gang. De handtekening, die wij moesten zetten op het papier waarin wij de dokters toestemming gaven voor deze gevaarlijke operatie, gaf ons het gevoel alsof wij haar weg tekenden. Als behoorde zij niet meer tot ons. Wij mochten op haar kamer blijven zolang wij wilden, en ze liet ons later rustig naar huis gaan.

Maandag zouden er verschillende tests van haar genomen worden, terwijl zij eveneens moest oefenen in blazen en hoesten. Dit laatste zou van groot belang zijn na de operatie.

Dinsdag hadden wij haar gezien, nadat wij eerst met Dr. Thrusler, die haar zou opereren, hebben gesproken. Het was een rustige jonge man, die ons op ernstige wijze vertelde wat de plannen waren. Op drie punten vestigde hij speciaal de aandacht. 1) De hartzenuw, die niet zichtbaar is, mag niet geraakt worden. 2) De mogelijkheid dat de hechting niet zou houden, en 3) dat er een afwijking is, die ze voorheen niet konden weten maar door deze operatie aan het licht zou komen. Hij wilde, dat wij de feiten zouden weten. Het was een ernstig gesprek, maar toch ging er rust uit van zijn woorden.

Om 8 uur de volgende morgen zouden zij beginnen en wij mochten verwachten dat zij ons om 2 uur de uitslag zouden kunnen geven. Als wij in die tijd niets hoorden, was dit een gunstig teken en als het langer duurde, zo zei hij, mochten wij niet ongerust worden. Als er gedurende die tijd iets verkeerd mocht gaan, zou hij ons onmiddellijk laten weten.

Wij mochten haar die woensdag voor 8 uur wel even zien, maar we besloten om Andrea's bestwil dit niet te doen. Het bezoek op dinsdagmiddag was dus het laatste voor de operatie. Het viel ons moeilijk. Met etenstijd mocht ze uit bed en bij een klein tafeltje zitten, samen met Mike, die met behulp van beugeltjes moest eten. Zijn moeder had ik 's zondags al ontmoet toen zij haar zoontje op schoot hield. Hij was vier jaar maar erg klein en witjes. Hij kon niet lopen en ook zijn handjes waren vergroeid.

Ze kwamen uit Boston, U.S.A., waar hij ook al vele keren in het ziekenhuis was geweest, echter zonder de gewenste resultaten. Zijn moeder woonde nu tijdelijk in Toronto en bezocht Mike iedere dag.

Een mooie indruk kreeg ik niet van haar toen ze me meteen over haar gezin inlichtte. Ze had twee teenage dochters, die eigenlijk jongens hadden moeten zijn met het oog op de zaak van haar man. En toen er dan nog een nakomertje moest komen, die lang niet welkom was, wilde ze hopen, dat het een jongen zou zijn. Nu, het was een jongen, "but how!" De manier waarop zij de laatste twee woorden uitsprak vertelde boekdelen.

De kleine Mike zat bij het tafeltje en keek me met grote verdrietige ogen aan. Ik vroeg me af of hij wel ooit had gelachen.

Andrea zat tegenover hem en zag er gezond en blij uit. Zij was mollig en bruingebrand van de zon, hetgeen bijzonder opviel met haar witte ziekenhuiskleertjes.

Mike's moeder kon niet nalaten op vinnige toon te zeggen: "I don't know why you brought her here, she's a picture of health. Whatever is wrong with her surely can't be very bad."

Mike begon met moeite zijn eten naar binnen te werken, terwijl Andrea met gevouwen handjes naar z'n moeder opkeek. Deze merkte dit op en zei op dezelfde toon: "Come on child, start eating. Mike is almost finished." Waarop Andrea rustig antwoordde: "But I can't pray when you talk like that." Dit veranderde iets in die ogenschijnlijk ruwe vrouw. Ze stapte naar het raam, waar zij driftig langs haar ogen ging wrijven.

In de weken die volgden hebben wij haar vaak gezien en ze toonde oprechte belangstelling in Andrea. Wij spraken haar eens in de eetzaal en toen vertelde zij ons, dat het eenvoudige gebedje van Andrea haar zoveel had gedaan. Zij bleek ook niet zo hard als zij zich voordeed.

Enkele weken later liep ze me opgewonden tegemoet toen ik uit de lift stapte. Ik moest beslist met haar mee komen.

En daar stond Mike, met beugels om zijn beentjes en een grote helm op zijn kleine hoofdje, zodat hij zich met vallen niet zou bezeren. Hij stapte op zijn moeder af, en hoewel hij wel enkele keren viel, was het een grote vooruitgang. Het maakte me echt blij, zowel voor Mike als voor zijn moeder, die huilde en steeds herhaalde: "He walks, yes, he really walks!"

Misschien vinden wij het een vanzelfsprekendheid als onze kinderen goed kunnen lopen. Maar is het eigenlijk geen grote zegen?

Dit was een van die fijne momenten in het ziekenhuis wanneer wij met anderen blij mochten zijn, zoals ook later anderen blij waren met ons.

Nadat Andrea haar supper had gegeten, moesten wij afscheid nemen. Wij beloofden de volgende morgen terug te komen. Dan zou zij een needle krijgen wat wel eventjes pijn zou doen. En als je dan gaat slapen zullen de dokters en nurses bij je zijn en dan slaap je in een plastik hokje als wij komen.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $5.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With thanks to God we announce the birth of our daughter

BONITA ESTHER

A sister of Peter and Loren.

Mr. and Mrs. John Miedema (nee Koopmans).

September 29, 1966.

R.R. 3, Streetsville, Ont.

De heer J. ILIOHAN
en
Mej. G. R. VANDERWAL

hebben de eer U kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking D.V. zal plaats vinden op 14 oktober 1966.

Toekomstig adres:
Nicolaas Beetslaan 19, Baarn, The Netherlands.

Mr. and Mrs. Jacob Vander-Schaaf wish to announce the forthcoming marriage of their daughter

JOHANNA
to
Mr. HANK JESSE TIMMERMANS,

son of Mr. & Mrs. J. J. Timmermans of Sunnyside, Wash., U.S.A., the Lord willing, on Wednesday, October 26, 1966 at 7:30 P.M. in the Christian Reformed Church of Smithers, B.C.

Rev. C. Tuininga officiating.

Met dank aan God hopen wij op 13 oktober 1966 de dag te herdenken dat onze ouders en grootouders

JAN CORNELIS VEGTER
en
GEERTJE VEGTER—STOPPELS

45 jaar in het huwelijk zijn verbonden.

Dat zij nog vele jaren God ter eer en ons ten zegen mogen wezen is de wens van:

Deah - Bill.
Willy - Diny.
Arnold.
Jopie - Gerrit.
Albert - Barbara.
Tony - Florence.
Edna - John.
Bill.
Cor - Gerty.
Dessa - Andy.
Tina - Marinus.
Rita - Henri.
En kleinkinderen.

Iron Springs, Alta.

57½ Acre Farm

8 mijl vanaf Wellandport. 8-Kamer huis, van alle gemakken voorzien. Barn 60 x 30. Melkhuis. Vraagprijs $14,500.00, $5,600.00 down payment.

Jack Bylsma
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

Harry Den Haan
Tax Consultant
(Registered)

If you want us to prepare your 1966 taxpapers, please No advance payment.
10 Leavesden Place, HAMILTON, ONT.
Phone 383-6713
SPECIALIZING IN FARM INCOME TAX
For better service:
Clients accepted within 100 miles from Hamilton.
phone collect Person to Person now.

Uit Holland ontvingen we het droeve bericht, dat de Here nog zeer onverwachts tot Zich heeft genomen onze lieve vader en grootvader

LUBBERT OOSTERHOF,

op de leeftijd van 70 jaar.

De wetenschap dat hij nu bij Jezus is, is ons tot grote troost.

Zijn kinderen in Canada:
Bert en Jo Oosterhof en familie.
R.R. 1, Jellyby, Ont.

21 September 1966.
Kempersgoren 9,
Den Ham (O.), Holland.

The Consistory of the Second Christian Reformed Church of Toronto extends its sincere sympathy to elder

T. VAN MANEN and family

in the loss of his mother in the Netherlands.

May the Lord comfort the sorrowing.

Rev. J. J. Byker, Pres.
K. Knoops, Clerk.

Op 6 oktober 1966 nam God zeer plotseling uit het aardse leven, zijn gezin en onze kerk tot Zich Zijn kind

MERK C. MINNESMA.

Zijn 38-jarige leeftijd deed ons allen nog veel van hem verwachten. Evenwel — de Here beschikte het anders.

Zijn doen is enkel majesteit.

Dat dit laatste zijn vrouw en kinderen tot troost en sterkte mag wezen, is ons aller bede.

De Raad der Emmanuel Christian Reformed Church of Calgary, Alberta.

De Vrouwenvereniging "Principia Amo" (Emm. Chr. Ref. Church of Calgary) betuigt ook langs deze weg haar deelneming en medeleven aan Mrs. M. C. Minnesma en haar drie kinderen bij het zo plotseling overlijden van hun man en vader,

Mr. MERK C. MINNESMA.

Wij bidden, dat de Here, in deze voor hen zo zware beproeving, de kracht zal geven dit verlies te dragen.

Namens de Vr. Ver.:
Mrs. F. H. Verhoeff, pres.
Mrs. R. Van Pypen, secr.

Calgary, Alta.,

6 Oktober 1966.

For sale:

THOMAS REED ORGAN

2 manuals and full pedal board. Call 935-5177, 4 Edward Ave., St. Catharines, Ont.

Persoon met Hollandse en Canadese verkoopervaring zoekt een renderend

KRUIDENIERS- OF MANUFACTUREN BEDRIJF

ter overname. Brieven onder no. 1915, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

BUSINESS IN GENETORIAL AND MAINTENANCE SERVICE

for sale, in the fastest growing part of Southern Ontario. This is a terrific opportunity for the right person. Only $5000 down. Letters under no. 1914, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

SPOED

Wegens bijzondere omstandigheden te koop of te huur:

Een Zelfbedieningszaak met 2 Apartments

Total price, inventaris inbegrepen: $27,700. Downpayment of huurprijs nader overeen te komen. Voor jonge slager pracht kans! Partnership ook mogelijk.

WYNIA, 1880 Bromley Rd., Ottawa, Ont. Phone 729-7814, liefst 's avonds.

Miss Pat Sorrey

Lucy Roosenboom
Secretary

Peter Ross
Comptroller

Lloyd Woudstra
Office Manager

Henk Prins
Vice President

G. (Gerry) VanSchepen
President and General Manager

Kom kennis maken met het personeel van
Koops Travel Service
Limited

Verloting

van 48 tickets voor een vlucht over Ontario met Air Canada op 22 oktober a.s.

U wordt vriendelijk uitgenodigd onze

"Open House and Travel Show"

te bezoeken op 15 OKTOBER A.S. van 9 a.m.—5 p.m.

U kunt tevens kennis maken met vertegenwoordigers van lucht- en stoomvaartmaatschappijen waar wij zaken mee doen, o.a. KLM, CPA, H.A.L. e.a., welke mee zullen werken om deze reistentoonstelling een succes te maken.

U gelieve notitie te nemen van ons nieuw telefoonnummer: 632-1255, 4 lijnen, dag en nacht bereikbaar.

KOOPS TRAVEL SERVICE LTD.
543 BRANT STREET — BURLINGTON, ONT.

Urgently needed:

EXPERIENCED BAKER

for expanding business. Must be able to work all pastries. Good starting salary and benefits. Reply stating full particulars to Dutton Home Bakery, P.O. Box 282, Dutton, Ontario.

Wanted:

AGGRESSIVE YOUNG MAN

or middle age man. Hardworking, reliable, to assist in poultry processing and delivering. Single man acceptable. Apply in writing to Mr. K. VanLeeuwen, R.R. 1, Grimsby, Ont.

KOSTGANGER EN/OF HUISGENOOT GEVRAAGD

omgeving Port Lambton, Ont. Schrijf onder no. 1912, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

SHOESTORE

with repair shop for sale in Mid-Western Ontario. In a town with a large Ref. C. and C.R.C. and Chr. school. For more information write to box 1913, % Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Dairy Farm

285 Acres on Welland River near Wellandport, 90 head of Registered Holstein, excellent milk quota, modern barns and house, full line of good equipment. Asking price $130,000.00. Reasonable terms arranged. This is only one of a good selection of dairy farms.

Call

Charles Freure
WELLANDPORT, ONT. 386-6150
Representing Donald Alsop Agencies Limited,
Realtor, Fonthill, Ont.

FARMS TE KOOP

240 acre farm, een paar mijl van Ingersoll, aan de hoofdweg. Land is in excellente conditie. Sandy loam. Twee prachtige huizen, van alle gemakken voorzien. Grote L-shape barn is uitgerust met nieuwe stallcleaner, 50 stanchions en veel boxstalls. Nieuw melkhuis met bulktank. Melkcontract 700 pond per dag. Deze farm kan zowel met als zonder stock en implements gekocht worden. Direct of voorjaars aanvaarding. Dit is een van de mooiste farms ooit door ons te koop aangeboden. Open voor offer.

We hebben nog verschillende farms te koop. Mocht U echter een farm zoeken en de afstand te ver zijn voor een dagtocht, kom over en blijf een paar dagen bij ons, dan kunnen we de zaak eens rustig bekijken. We hebben genoeg ruimte en het verplicht U tot niets.

Voor meer informatie schrijf of bel:

Mr. of Mrs. Jan Wybenga
Box 73, BEACHVILLE, ONT.
Tel. 423-6406
Vertegenwoordigen
Henri Bouckaert
Realtor, Aylmer, Ont.

DAIRY FARMS

100 Acres open quota, 35 head of Holsteins, all equipment, good barns, good house, nice location. $54,000.00.

175 Acres quota, 1280 lbs. daily, 68 head of Holsteins, new modern barn, silos, all machinery, 6-room house plus 5-room house, going concern. $96,000.00.

HOG AND MIXED FARM

102 Acres, including 18 acres grapes and pears, all machinery. 1 Barn equipped for 250 hogs, 2nd barn room for 180 hogs. Most favourable location, modernized 7-room house — $42,000. (Open for lower offer).

Call or write

GERRIT OTTEN
P.O. BEAMSVILLE, ONT.
Phone 563-7904
AGENT FOR HAROLD JARVIS REAL ESTATE, GRIMSBY, ONT.

DAIRY FARM

280 ACRES, with excellent buildings, 2 silos, 2 homes with all conveniences, 82 head of Registered Holstein cattle, 3 tractors, full line of new machinery, irrigation system. Monthly income about $2,000. Full price $135,000 with $40,000 down.

118 ACRE farm at town limits of Dunnville, excellent buildings, $7,000 down. Balance 6% mortgage.

25 ACRES, near Wellandport, 3 bedroom home, with conveniences, large barn. $14,500 with $3,000 down.

For more information contact

HARRY ZOMER,
Wainfleet, Ont.
899-1269
Rep.
GEO. DUGAN Realty
28 Main E., WELLAND, 732-7517

Exceptional Offer

DAIRY FARM, 121 acres choice land overlooking Beamsville and Lake Ontario, beautifully located two-family home.

The good barns, with silo equipped, with new stable cleaner, house three dozen milking Holsteins. Equipment includes: bulk cooler, irrigation system with Nevor-Dry spring, full line of machinery. 6000 bales hay. This farm is a profitable going concern, but family circumstances forces sale.

Asking $56,000 with $15,000 down but open to offers.

Contact GERRIT OTTEN NOW, at 563-7904.

Harold Jarvis Real Estate Limited
(REALTOR)
4 Nelles Road South 945-2208
GRIMSBY, ONT.
Serving Niagara Since 1949

Van andere drukpersen

REFORMATORISCHE THEOLOGISCHE HOGESCHOOL IN GEELONG (AUSTRALIE)

In juni 1952 kwam de eerste synode van de Reformed Churches of Australia bijeen in Melbourne. (Het is misschien wel aardig, te vermelden dat dit gebeurde in onze huiskamer en dat enkele zusters uit de gemeente en ik zelf zorgden voor de benodigde spijzen en dranken).

In heel Australië waren toen 5 kleine gemeenten: in Melbourne, Sydney, Brisbane, Perth en op Tasmanië. Deze kerken hadden geen gebouwen, geen geld, hun predikanten geen auto en de parochies waren stuk voor stuk vele malen groter dan heel Nederland, met leden die overal verspreid woonden, hun eigen bestaan nog moesten opbouwen en aan deze taak hun handen meer dan vol hadden. Onder deze uiterlijk zo ongunstige omstandigheden werden de Reformed Churches gesticht omdat men in het nieuwe land de oude belijdenis wilde handhaven en zich niet kon verenigen met wat in vele Australische kerken werd geleerd.

Aanvankelijk werden predikanten uit verschillende kerkformaties in Nederland beroepen, maar na verloop van tijd begonnen de Reformed Churches een zelfstandig leven te leiden en deed de behoefte zich voelen aan predikanten die uit de eigen kerk kwamen en door de kerk waren opgeleid.

Het initiatief werd genomen door Ds. Schep, predikant op Tasmanië. Wel was er eerst nogal wat verzet — velen vonden het te hoog gegrepen om voor de opleiding van predikanten een eigen school te stichten, maar er werd rustig doorgewerkt en in april 1955 werd de Reformatorische Hogeschool in Geelong geopend. In 1960 deden de eerste afgestudeerde candidaten hun intrede in de gemeenten en in 1965 waren er al 12 dienstdoende predikanten die in Geelong waren opgeleid, één van hen — Ds. P. Oppelaar — werkt via de Nieuw-Zeelandse Reformed Churches als missionaris op Formosa.

Behalve voor de vorming van predikanten is het College in Geelong van buitengewone waarde als centrum van de Reformatorische theologie. Dit college trekt de aandacht van veel Australische theologen, mede door het voortreffelijke werk van Prof. Runia. Deze heeft als gast-docent aan verschillende theologische scholen college gegeven, hij houdt lezingen op bijeenkomsten van Australische predikanten en heeft ook in Nieuw Zeeland gesproken voor de radio en op studentenbijeenkomsten. Gedurende 4 weken trad hij op deze manier 4 à 5 maal per week op voor studenten van de 4 grootste universiteiten van Nieuw-Zeeland, soms voor 300 studenten tegelijk.

Het woord dat hij brengt wekt zó de belangstelling dat men hem al direct uitnodigde het volgend jaar weer te komen.

Naast Prof. Runia zijn er nog andere docenten. Zij vormen samen een internationaal gezelschap:

Prof. A. Barkley — predikant van een kleine Ierse kerk in Geelong;
Prof. G. van Groningen — van de Chr. Reformed Church in America;
Prof. T. L. Wilkinson — die overkwam uit de Australische Presbyterian Church.

Er zijn nog meer plannen — men wil aan het college verbinden een 3-jarige cursus voor de opleiding tot evangelist en een 2-jarige cursus voor Christelijke onderwijzers.

Zeer gelukkig — of liever — rijk gezegend is het curatorium geweest in het vinden van een gebouw. Na een paar jaar heel primitief te zijn gehuisvest kon men door bijzondere omstandigheden en de kennelijke leiding van God, een oud internaatsgebouw kopen (van de school die prins Charles van Engeland nu bezoekt) dat al enige tijd aan z'n oorspronkelijke bestemming onttrokken was. Het biedt overvloedig ruimte in een wat romantisch-sombere omgeving van een heel oud gebouw.

Behalve slaap- en studeerkamers, collegezalen, eet- en conversatieruimte, is er een heel mooi klein vertrek, door de studenten zelf ontworpen en ingericht, bestemd voor gebed en meditatie.

Bovendien is in de enorme kelderruimte een christelijke uitgeverij en drukkerij ondergebracht, waar ook het stencilwerk voor de kerk en de school wordt verzorgd.

God zegene verder dit wonderlijk mooie werk.

H. Hoekstra-Warner,
H.I. Ambacht.
in "De Christenvrouw".

HOUSE FOR SALE

410 - 27 St. S., Lethbridge, Alberta. Contact L. Rozema, 403 Main St. W., Grimsby, Ont.

APPLES FOR SALE

Spy and Delicious. Pick them yourself for 50¢ a bushel. C. Bruulsema, Carluke Rd., Ancaster. Phone 648-3940 or 648-3376.

TEACHER NEEDED

The Calvin Christian School of Dundas presently needs a qualified teacher for grade 3.

Please send applications to Mr. John Stronks, Principal, R.R. 2, Dundas, Ont.

The Agassiz Christian School, in the beautiful Upper Fraser Valley of British Columbia, urgently needs:

A TEACHING PRINCIPAL
and
A TEACHER FOR GRADES 1 AND 2

Please send applications stating qualifications, experience and references to the secretary, J. M. den Boesterd, 8026 Morrow Rd., Agassiz, B.C.

SOCIETIES and STUDY GROUPS

We have all the Outlines and Study Books YOU NEED.

Write to:

Christian Book Centre
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road North, Hamilton, Ontario

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Cornwall, Ont., G. Nonnekes te Orangeville, Ont.

te Neerlandia, Alta., A. Verburg te Phoenix, Arizona, U.S.A.

LEZERS SCHRIJVEN

WINDSOR

Dear Editor,

Your item of churchnews about Windsor, Ont. needs some correction and completion. The Board of Home Missions of the Chr. Ref. Church in co-operation with the Home Missions Committee of Classis Chatham did really not open the metropolitan area of Windsor as a Home Missions field to serve some fifteen families living there. These families are taken care of by the Chr. Ref. Church of Essex, have only to travel about 15 miles and do not have any complaints. In fact some families will even extend their membership in the church of Essex.

This field has been opened for Evangelism to sound the Gospel of salvation by grace in Jesus Christ through this area of about 211,000 people. The Committee for Evangelism of Essex has contact with some ten families outside our church there, the list of serious, steady listeners to the Back to God Hour service is much longer and so is the list of dissatisfied churchmembers, who admit that their churches are going to lose the Gospel.

And we do not hope that more families will come and live in Windsor now because of the Chr. Ref. Church in the first place. But we do hope sincerely that many of those seeking, wandering families will find the truth of God in this new church.

The wages in Windsor are top-high, and yet we don't look for families who will move in on account of that. Only if you want to be a living member of Christ's church; if you would sacrifice one evening a week for canvassing of a street, or take a whole block for your responsibility, then let us hear from you. We do have families endowed with this zeal and we hope that this number will grow.

Windsor is not only a centre of Higher Education, but also a centre of big industry and commerce of high quality.

We did not rent a building, but a real church with 120 seats capacity, organ and rooms, which has been abandoned by a certain free congregation.

We hope that services will start even this year and we intend to give you more news and addresses in due time.

Your sincerely,

Rev. H. Numan,
Chairman Class. Home Missions Committee in Classis Chatham.

CENTRAL ONTARIO DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL

The Central Ontario Distrirt Christian Higschool Association announces the opening of a Highschool consisting of Grades 9 & 10 in the Knox Christian School Bldg. in Bowmanville.

The movement for a Christian Highschool in Central Ontario dates back to a meeting of parents, who felt the need for Christian secundary education, at the Grace Chr. Ref. Crurch in Cobourg in 1960. The Assoc. was then known as the Cobourg District Association for Christian Secondary Education" and comprised a district as far as Oshawa in the West and Belleville in the East.

At a later date this district was split due to its fastness and became known as the Central Ontario District Christian Highschool Association, consisting of the following communities: Oshawa, Whitby, Bowmanville, Peterboro, Cobourg, and Lindsay.

For some years the Bowmanville Knox Christian School has in addition to its dayschool operated Grades 9 & 10, but due to the heavy financial load upon the parents it has decided to drop these grades.

The Board of the Association felt that this important work should not be discontinued and therefore decided to take over these grades as of September 1966. On Tuesday morning, Sept. 6, '66 classes began with 14 students.

Rev. J. Van Harmelen of Oshawa, representing the Board of Trustees, spoke a few words to the students, pointing out the purpose of Christian Education.

He urged the students to live a life of thankfulness to God, also in their schoolwork.

Although the beginning is small, the Association hopes with God's help to expand the present Grades 9 & 10 to Grades 11 & 12 in the near future.

Chapters of the Association have now been formed in Lindsay, Oshawa, Bowmanville, and Cobourg with a combined membership of approximately 50 members.

Anyone living in the Central Ontario District who wants to join the Association should contact the Secretary, Mr. T. Marcus, 75 King St., Lindsay, Ontario.

ONDERWIJS PER T.V. IN ALBERTA

In april 1967 hoopt men in de provincie Alberta vanuit Edmonton t.v. programma's uit te zenden waarin onderwijs zal worden gegeven aan kinderen en volwassenen.

Vijf t.v. stations zullen in samenwerking met het nationale netwerk deze programma's verzorgen. Een 400.000 inwoners van Alberta zullen deze programma's kunnen volgen. De eerste twee maanden zal men onder meer programma's van 1½ uur uitzenden die speciaal zijn gericht op de schoolgaande kinderen en programma's van 1½ uur voor studenten die de universiteit bezoeken en volwassenen die in dergelijke programma's zijn geïnteresseerd. Bovendien zullen deze uitzendingen onderwerpen van meer algemeen culturele aard bevatten.

Vanaf september zal men 2 uur per week uitzenden. In de programma's zal dan ook bijzondere aandacht worden besteed aan de verdere studie van onderwijzers (essen).

In Calgary zal de 'Calgary Educational Television Association' viermaal per dag dergelijke programma's van 15 minuten uitzenden.

In Calgary zal men echter een 'closed circuit' gebruiken, terwijl men in Edmonton zich van de 'open circuit' zal bedienen.

Niemand zal er bezwaar tegen hebben dat de t.v. stations betere programma's gaan uitzenden, maar voor christelijke ouders geldt het 'uitkijken' geblazen om scherp toe te zien wat aan de kinderen wordt onderwezen. Het zou misschien wenselijk zijn dat van tijd tot tijd de programma's in ons blad worden besproken en onder de loupe worden genomen.

NIGERIA een bloedbad?

Nigeria is nu zes jaar afhankelijk en is de laatste tijd, als een van de grootste Afrikaanse landen, herhaaldelijk in het neiuws. Sinds de staatsgreep van 15 januari j.l. komen er voortdurend gevechten voor tussen de verschillende stammen. Het is dan ook nog de vraag of de tegenwoordige federale regering in Lagos bij machte zal zijn de onderlinge stammen bij elkaar te houden en de onderlinge vrede te herstellen. Men zal zich hiertoe tot het uiterste inspannen omdat aan het welslagen van deze eenheid zoveel afhangt.

Nigeria bestaat voornamelijk uit drie stammen. De Hausa's bevolken het noordelijk deel van Nigeria. Deze stam is bijna geheel Mohammedaans en is met haar 30.000.000 inwonersaantal de grootste van de drie stammen. Deze stam houdt zich hoofdzakelijk bezig met de landbouw en veeteelt. In het Oosten wonen de Ibo's, een werkzame groep van 13.000.000 en het Westen wordt bevolkt door 11.000.000 Yoruba's. Onder de twee laatst genoemde stammen vindt men eveneens een groep christenen.

Vanaf de onafhanklijkheid van Nigeria heeft de regering getracht de verschillende groepen in toom te houden. Dit was echter een hele opgaaf aangezien de Hausa's in aantal de beide andere stammen overtreffen.

Daarentegen vinden de Ibo's de Hausa's te conservatief en onontwikkeld vergeleken met de Ibo's. Zij voelen er dan ook weinig voor om door de Hausa's te worden geregeerd. De regering met Sir Abubakar als minister president viel door zijn verkwistende regering in ongenade bij de Ibo's, die het vooral op minister van financiën Festus Okotie-Eboh, die de Koning van Corruptie werd genoemd, hadden gemunt. Een econoom in Lagos schatte dat in de eerste vijf jaar van Nigeria's onafhankelijkheid de regering meer dan $69.000.000 heeft verkwist. Oneerlijkheid is een van de ziekten waaraan Nigeria lijdt en, indien ze niet spoedig ingrijpt, aan ten onder kan gaan.

Op 15 januari namen jonge legerofficieren de minister-president Sir Abubakar gevangen en vermoordden hem daarna. Het staatshoofd werd vervangen door Majoor-Generaal Johnson Aguiyi-Ironsi die tot de stam van de Ibo's behoorde. Hij beloofde dat zijn militaire regiem een eind zou maken aan de onderlinge naijver en, om zijn woorden kracht bij te zetten, vermoordde hij enkele Hausa officieren. De Hausa's, die de meerderheid vormen, waren echter niet van plan zich door een minderheid de wet te laten voorschrijven en op 29 juli werd Generaal Ironsi door troepen van de Hausa's vermoord. Luitenant-Colonel Yakubu Gowon nam de leiding over. Hij is afkomstig uit het Noorden, maar is naar men zegt geen Mohammedaan, maar staat onder christelijke invloeden. Deze wil zo gauw mogelijk een andere grondwet ontwerpen waarin de stammen grotere zelfstandigheid wordt gegarandeerd en de federale regering slechts functioneert om zaken van algemeen belang te behartigen. Of Gowon in staat zal zijn om de gemoederen tot bedaren te brengen is de vraag. In elk geval zullen de stammen zoveel mogelijk afzonderlijk moeten leven om moordpartijen te voorkomen.

Momenteel bevinden zich een 30.000 Ibo's in het Noorden, waar zij onder meer werkzaam zijn bij het aanleggen van een spoorweg naar de zee. Zij zijn technisch nogal bekwaam en voor kantoorbaantjes komen zij ook vaak in aanmerking. De noordelijke Hausa's moeten niets van deze 'invasie' van de Ibo's hebben. Ze hebben dan ook herhaaldelijk een moordpartij onder de Ibo's aangericht die nu bij duizenden naar hun 'homeland' vluchten. Het gevolg is dat duizenden Hausa's, waarvan velen werkloos zijn, voor de arbeidsbureaus in de rij staan om de plaats van de vermoorde Ibo's in te nemen. Het lokt hun waarschijnlijk wel toe om achter een groot bureau te zitten!

Als gevolg van de moordpartij op de Ibo's hebben de Hausa's, die naar het Oosten zijn getrokken om hun vee te verkopen, eenzelfde lot ondergaan. Het 'Alle Menschen werden Brüder' van Beethoven laat dus nogal even op zich wachten.

Het uiteenvallen van Nigeria is een ernstige zaak. Economisch hebben de afzonderlijke stammen elkaar nodig. In het Oosten bevinden zich de rijke olievelden, terwijl de noordelijke provincies aardnoten, dierenhuiden en katoen leveren. De stammen hebben elkaar daarom broodnodig om economisch sterk te zijn.

Tot dusver stond de economie er niet slecht voor. Het nam elk jaar met een vier procent toe. De olieproduktie steeg zelfs 126% en bracht zo'n $176.4 miljoen in het laatje. Dertien oliemaatschappijen, waarvan negen onder Amerikaans beheer staan, hebben hun geld in de rijke oliegebieden van Nigeria geïnvesteerd. Zullen de buitenlanders het onmisbare geld blijven investeren wanneer zij zien dat Nigeria niet bij machte is de orde te handhaven? Trouwens de investering van Amerikaanse zakenlieden is eveneens bijzonder hoog. Onlangs is Nigeria toegetreden tot de Europa markt als een 'associate member'. Dit mag in de toekomst de handelsmogelijkheden met Europa nieuwe kansen bieden. De vraag is echter of Nigeria lid kan blijven wanneer het blijkt haar eigen staatshuishouding niet te kunnen besturen.

Er staat nog meer op het spel.

De andere Afrikaanse landen keken tot dusver op tegen hun grote broer. Zelf hadden ze bijna allemaal al meer dan eens een staatsgreep ondergaan. Wanneer Nigeria nu ook niet in staat blijkt te zijn de teugels in handen te houden, dan verliest Nigeria haar invloed in Afrika. Bovendien, wat maakt Afrika in haar geheel nu een slechte indruk op de buitenwereld. Afrika kan moeilijk met de vinger naar Zuid-Afrika met haar apartheidspolitiek wijzen of naar Rhodesië, waar een blanke minderheid het heft in handen houdt, indien het zwarte ras hun land in een chaos omtoveren.

Wat zal Amerika gaan doen indien Nigeria een bloedbad wordt? zo vraagt men zich in Nigeria af. Amerika is niet zo geverig meer als voorheen. Men wil zekerheid hebben wat de vruchten van hun leningen betreft alvorens nieuwe leningen af te sluiten.

Bovendien zal Rúsland proberen uit deze précaire situatie een slaatje te slaan.

Er hangt voor Nigeria dus heel wat af van wat er in de komende weken en maanden gaat gebeuren.

Zeldzaam notulenboek gevonden

De historicus dr. J. Wesselink te Groningen heeft in Zandeweer een notulenboek gevonden uit de tijd dat de latere vader der Afscheiding, ds. Hendrik de Cock, als beginnend predikant de (hervormde) kerk van Eppenhuizen diende.

Tot nu toe was er betrekkelijk weinig bekend over de ambtsperiode van ds. De Cock te Eppenhuizen (1824-1827), en de voornaamste oorzaak hiervan was dat het notulenboek van de kerkeraad uit die jaren niet meer voorhanden was. Dit heeft dr. Wesselink, die leraar geschiedenis is aan de vrijgemaakte gereformeerde kweekschool te Groningen, ertoe gebracht een speurtocht te beginnen in Zandeweer en Eppenhuizen (beide hervormde gemeenten zijn sinds 1937 gecombineerd). In Zandeweer bleek men van geen notulenboek te weten, maar in Eppenhuizen werd dr. Wesselink verwezen naar de pastoriezolder van Zandeweer! En daar, op de bodem van een oude archiefkast, zo deelt "De Rotterdammer" mee, lag het "Kerkeboek van Eppenhuizen, aangelegd met het begin van den jare 1810". De hele periode van het verblijf van ds. De Cock in Eppenhuizen is er nauwkeurig in beschreven. De vader der Afscheiding heeft er zelfs zes pagina's eigenhandig van opgesteld!

Uit: De Wekker.

7 gegronde redenen om per KLM naar Nederland te reizen

1. 21-daagse "economy" tarieven zijn lager dan ooit tevoren. U kunt 14 tot 21 dagen in Nederland blijven.

2. Wilt U langer dan 3 weken in Nederland blijven dan betaalt U deze winter het "off-peak economy" tarief. U kunt Uw reis een jaar verlengen.

3. Indien U niet bij familie kunt logeren dan kunt U in de winter profiteren van lagere hotel- en pensiontarieven.

4. U kunt Uw reis per KLM in gemakkelijke betalingen regelen. U betaalt 10% nu, het overige over 24 maanden verspreid.

5. Indien U in West Canada woont kunt U geld besparen door per trein naar Uw KLM vlucht vanuit Montreal te reizen.

6. De KLM heeft dagelijkse vluchten tussen Canada en Nederland. Acht vluchten terug naar Canada.

7. Trek deze winter (tussen 17 oktober en 1 maart) Uw voordeel uit de "Day on the House" aanbieding van de Amsterdamse VVV. Meer dan twintig gratis geschenken, introducties en uitnodigingen.

RETOERTARIEVEN "ECONOMY" KLASSE

Naar Amsterdam vanaf:

	21-daags	Off-peak
Montreal	$335.00	$445.00
Toronto/Hamilton	$381.00	$490.00
Winnipeg	$461.00	$570.00
Calgary/Edmonton	$535.00	$644.00
Vancouver	$575.00	$684.00

Nodig volgend jaar een vriend of familielid uit, naar Canada te komen!

De Expo '67 in Montreal, en Centennial-vieringen door geheel Canada heen, zijn goede redenen om volgend jaar vrienden of familieleden uit Nederland te gast te hebben.

De KLM kan dit gemakkelijk voor U regelen, ook indien U de reiskosten in Canada wilt voldoen. Uw reisbureau, of de KLM in Canada zal dan de reisbiljetten in Nederland aan Uw gasten laten uitreiken.

De KLM is door geheel Canada heen vertegenwoordigd door officieel aangestelde reisbureaus. De KLM raadt U aan, van de diensten van deze reisbureaus gebruik te maken.

KLM
ROYAL DUTCH AIRLINES

Geef Uw
ADRESVERANDERING
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

FOR SALE

PIPE ORGAN

of the Second Christian Reformed Church of Toronto

Two Manual and Pedal, Slider Chest Organ of 17 Ranks with mechanical key action.

For information please contact:
Mr. M. Maas, 38 Walsh Ave., Weston, Ont.
Phone CH 7-1720.

Dit is nu eens een advertentie, geplaatst niet ALLEEN uit zakelijke, maar OOK uit IDEALISTISCHE overwegingen. (Ja, zoiets bestaat ook nog.) What's the matter?
DR. KOOISTRA heeft zeer aanbevolen:

"Ik had een meisje lief" (Trobish)

En hij had gelijk! Het spreekt heel eerlijk en heel zuiver over de sexuele dingen.
Zelf durft U of doet U het niet? Geef Uw opgroeiende kinderen dan i.p.v. dit ene Hollandse de twee Engelse boekjes:

"I Loved a Girl" .... 65¢
"I Love a Young Man" .... 85¢
(If paying by cheque add 15¢)

En zij zullen er wel bij varen.
Een moeder bestelde ons voor haar 2 kinderen (5 en 7 jaar) deze boekjes, om ze hen over 10 jaar pas te laten lezen. "Want," zei ze, "zo'n kans krijg ik misschien nooit meer." Dus U weet het nu en.... U bent nu een gewaarschuwd man (vrouw).

En koop nu deze boekjes bij

Woudstra's Book House
12028 - 81 St., Edmonton, Alta.

P.S. "En dat ge bedankt zijt, dat weet ge." W.

BEKENDMAKING

VAN DE K.L.M. NAAR KOOPS TRAVEL SERVICE LIMITED

HENK PRINS

Als President van KOOPS TRAVEL SERVICE LIMITED, heb ik het genoegen U mede te delen dat per 1 augustus in de staf is opgenomen, de heer Henk Prins.

Na 10 jaren alle zeeën bevaren te hebben, plus 23 jaren bij de K.L.M. als radiotelegrafist, kwam Henk Prins in 1956 in Kitchener te wonen als vertegenwoordiger van voornoemde maatschappij. Op 1 juni werd Henk als zodanig gepensioneerd.

Maar iemand die zoveel van de wereld heeft gezien en nog ieder jaar de wereldbol overvliegt, kan niet stilzitten.

Velen van U kennen hem reeds en hebben genoten van zijn reisverhalen. Mocht U nog eens reisplannen hebben, naar welk land ter wereld, U belt ons maar, wij sturen hem naar U toe, hij kan er U alles van vertellen, want hij is er al geweest.

KOOPS TRAVEL SERVICE LIMITED

G. VanSchepen, President.

Bestel nu Uw EXPO TOEGANGS PASPOORT, TERWIJL OFFICIEEL LAGE PRIJZEN GELDEN, bij een erkend bankfiliaal in Uw woonplaats! Open èn spaar op een Familie Expo Toer Rekening.

Maak zeker dat Uw familie Expo 67 bezoekt — 28 april tot 27 oct. in Montreal.

DE "CHARTERED BANKS"
IN DIENST VAN UZELF
EN DE GEMEENSCHAP

Ook de vlucht over zee onmogelijk

Radar en motortorpedoboten tegen vluchtende Duitsers — "Spookschepen" brengen de internationale scheepvaart in gevaar

Berlijn (DaD) — Steeds weer maken Zweedse, Deense of Duitse vissers, als zij in hun thuishaven aan de Oostzee binnenlopen, melding van geheimzinnige schepen, die als schaduwen en zonder verlichting tijdens hun nachtelijke tocht gevaarlijk dichtbij langs glijden. Ook de zeelieden van de grote passagier- en vrachtschepen kennen de snelle boten, die geen rekening houden met de drukke internationale scheepvaartroutes. Aanvaringen met de nachtelijke "spookschepen" bewijzen, dat het niet om waanvoorstellingen gaat. Zo bracht bijvoorbeeld het Britse vrachtschip "Abbortsford" één van de onverlichte boten zonder nationaliteitsteken tijdens een aanvaring tot zinken: het was een zwaar bewapende motortorpedoboot.

De boten uit een van de Oostzeehavens van Oost-Duitsland maken jacht op vluchtelingen, die steeds weer in kleine rubberboten of kano's de vlucht uit het communistische machtsbereik wagen. Na de bouw van de Muur in Berlijn, die sinds 13 augustus 1961 de laatste vluchtweg te land verspert, steeg hun aantal met sprongen — tegelijkertijd echter ook het aantal gearresteerden, neergeschoten of verdronken mensen, want de bemanningen van de talrijke bewakingsschepen kennen geen pardon, als zij een van de waaghalzige vluchtelingen opgepakt hebben.

Experts schatten de kansen voor een geslaagde vlucht uit de Duitse sowjetzone over de Oostzee op 1 : 20. En het "IJzeren Gordijn" op het water wordt steeds dichter. Op iedere vluchteling, die erin geslaagd is, met zijn boot ongezien de sowjetzonale kust te verlaten en de ketting van radarschepen te doorbreken, wachten de motortorpedoboten van de "Volksmarine" op open zee. Middelpunt van dit vangsysteem en tevens actiecentrale van de bewakingsschepen is een voor zijn bijzondere taak speciaal uitgeruste mijnenveger op een vaste ankerplaats nauwelijks buiten de drie-mijls-zone voor de Duitse Bondsrepubliek ten noorden van Fehmarn.

Van zijn standplaats in het snijpunt van de Noord-Zuid-scheepvaartlijnen uit controleert de "Krake", zoals de douanebeambten van de Bondsrepubliek het met geschut en dieptebommen uitgeruste schip (bemanning: 94 koppen) gedoopt hebben, het gehele scheepvaartverkeer. Talloze antennes, radarschermen en waarnemingsposten moeten voornamelijk de vluchtelingen op hun weg naar Zweden, Denemarken of de Bondsrepubliek opsporen. De "Krake" dirigeert ook de kleine, wendbare torpedoboten naar hun plaats van actie. Tijdens haar jacht houdt de sowjetzonale marine geen rekening met zeevaartregels of territoriale wateren van de Oostzeelanden. Reeds menige vluchteling werd nog kort voor de reddende kust opgespoord en binnen de drie-mijls-zone opgepakt.

Dikwijls neemt ook de zee het werk van de bewakers over. Wie het waagt over de Oostzee te vluchten, zonder met de grondregels van de zeevaart en de navigatie vertrouwd te zijn, heeft nauwelijks een kans het avontuur te overleven. Vele wanhopigen wagen de vlucht ondanks dat — op een luchtmatras, in een opvouwbare boot, met een opgepompte autoband of ook zwemmend. Een gekenterde roeiboot, die in het gunstigste geval geschikt is voor een zondagse roeipartij bij mooi weer, een paar kledingstukken of een doos proviand aan een kust aangespoeld, dat zijn maar al te vaak de laatste sporen van een drama op de nachtelijke Oostzee.

Petra Richter.

WILLIAM G. POOLMAN

advocaat

notaris

meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

HET KWIK DAALT WEER . . .

Calvinist-Contact geeft echter uren van genot voor de lange winteravonden!

HEEFT U AL EEN NIEUWE ABONNEE AANGEBRACHT?

Abonnementsprijs:	voor 1 jaar	$ 5.00
	voor 2 jaar	$ 9.00
	voor 3 jaar	$13.00

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

....

....

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

....

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

UIT CATACOMBEN EN WOESTIJNZAND, door dr. H. Mulder.
Dit boek brengt u in aanraking met het dagelijkse leven, de levensstijl en de gedachtenwereld van de eerste Christenen. Tal van vondsten uit de laatste tijd zijn door de auteur in dit boek verwerkt, waardoor geheel nieuw licht valt op een interessant stuk van de oude christelijke kerk.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

RELIGIE ZONDER GOD, door prof. dr. K. Runia, dat een antwoord is op Robinson's "Eerlijk voor God".
Dr. Runia is de bekende hoogleraar in de dogmatiek aan het Reformed Theological College te Geelong, Australië, die in Australië en Nieuw-Zeeland zich in de theologische wereld een uitstekende naam heeft verworven.

HET RAADSEL VAN ONS LEVEN, door prof. dr. J. H. Bavinck. 5e druk.
Dit prachtige boekje van de zo bekende, vroegere zendingshoogleraar is een buitengewoon welkome leidraad voor het leven.

ZIJN ALLE GODSDIENSTEN GELIJK? door dr. J. Verkuyl.
Dr. Verkuyl heeft vele jaren in Indonesië gearrbeid is is zodoende bekend met de wereldgodsdiensten. Als zodanig is hij de juiste man om deze veelgehoorde vraag te beantwoorden met een duidelijk 'neen' en tegelijk te verwijzen naar het christelijk geloof als het allesomvattende antwoord.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

DE SLAANDE HAND, van Hugo Kingmans, 2e druk.
Een vlot geschreven verhaal over een eigenaar van een meubelzaak die het tegen een concurrent moet afleggen en onder vele teleurstellingen dreigt onder te gaan.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken", omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

AND TO THE ESKIMO'S, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B .Meyer.

MARTIN LUTHER, THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.
The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reofrmed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN.
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors. Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

FOUR-YEAR PROGRAM ADOPTED AT TRINITY CHRISTIAN COLLEGE

Trinity Christian College is located in Palos Heights, a quiet suburb of Chicago's southwest side. It is presently a two year college with a firm commitment to provide Christian higher education in the framework of reformational Christianity. Seven years ago Trinity Christian College opened its doors to 35 students. This fall the walls of two student residences, the old club house, the pro-shop are bursting trying to accommodate 206 day students. Our covenant God has done great things for Trinity, and every loyal friend of the school gives Him the thanks.

The Chicagoland people who unashamedly love the Reformed faith want more of Trinity's unique educational program to reach more students. They have seen their sons and daughters grow in religious dedication and discernment. At this school they are taught that there is a basic religiously conditioned starting-point in all study and learning. In getting an education they are subject to and joyfully serving Jesus Christ. On the evening of September 22 more than 300 friends of Trinity came to the auditorium of Chicago Christian High School. Mr. Ira Slagter, President of the Board of Trustees, presided at the meeting. With complete unanimity and firm faith in Jesus Christ these loyal friends of Trinity Christian College adopted a program for the future.

Dr. Alexander De Jong, Pres. of T.C.

A Four Year College

The most significant motion adopted was worded by the eighteen man Board of Trustees as follows: "Trinity Christian College will serve, D. V., the Christian community by offering a four year Christian college education in which all teaching is to be integrally and dynamically controlled by the Word of God."

This small collegiate community is basically a listening community. It is busy listening to God, our Creator and Saviour, who speaks to us in the Incarnate Word, the inspired and infallible inscripturated Word, and in all of created reality. In the whole educational effort of gathering information, interrelating understanding, constructing hypothesis, and gaining wisdom, Trinity's teachers and students are listening to and serving our faithful covenant God. This was the heartbeat reality of that historic meeting when Chicagoland Christians decided to erect a four year program.

A four year college, owned and operated by genuine believers from various denominations who stand self-consciously in the Reformed and Presbyterian traditions, will do much for the Chicagoland area. It will enrich the whole Christian community educationally, socially and culturally, just as Dordt enriches the community of Northwest Iowa and just as Calvin has influenced Grand Rapids and Western Michigan. It is the firm purpose of the college community to use her growing resources of faculty, student body and library to serve the supporting Christian constituency. Her students are serving in Christian missions at Lawndale, the Helping Hand Mission, and in Englewood. The faculty lends its services for lectures and seminars in the community. And as the college program expands it will be able to do still more. Christians need to be informed as to how to make a truly Christ-committed impact on our secular world right in the middle of the market place of life.

The Junior year is scheduled to go into operation September, 1969, and the Senior year will be introduced in the fall of 1970. This means that students enrolling next fall, September, 1967, will be part of the first graduating class of 1971. The Reformed community of Chicago desires to create a school which will serve students from all over the United States and Canada. Right now another student residence is on the drawing board and should be ready for occupancy by September, 1967. The Trustees, however, do not want this college to grow too large where the student is lost in the crowd. It is planned that Trinity should grow to about a 1000 or 1200 students. At all costs the student must be dealt with intimately and personally. Trinity's Dean, Dr. R. E. Vander Vennen, stated it clearly in the April 30, 1965, issue of the Banner: ". . . education is supported by personal closeness between teachers and students. Teachers are more than the people who stand in front of class and whose offices are in this of that building. In hallways or cafeteria or office, teachers guide, stimulate, and struggle along with individual students who have problems or who want to go further with an issue than regular classwork permits. Much student and teacher interaction comes about naturally as both are involved together in working out extracurricular activities." The Trustees are determined to implement this program for the sake of solid Christian reformational education.

Construction of Living-Learning Areas

The Trustees of the college are excited about the long range building program which features the concept of "Living and Learning Areas." Trinity is presently composed of 60% commuting students and 40% residence students. To keep both facets of the student body intimately aware of each other and vitally interacting one with another, residences and an educational building will be grouped together in one architecturally designed composite of buildings. This will enable the commuting and residence students to move together with ease, avoiding geographical separation. On Trinity's campus the Trustees hope to avoid any "in" and "out" groups. A vital part of the maturing process for the Christian student who is busy hammering out a Reformed Christian perspective is informal student discussion groups. With these "living-learning areas" we have a campus tool to help implement such student interaction.

The Perkins and Will architectural firm is presently working on plans for a new classroom-library building. It is being designed to be located near our present men and women's residences. Construction will begin in 1967 and hopefully the building will be ready for occupancy by the fall of 1968. We are growing and desire to provide the facilities in which we can provide a distinctly Biblical focused education geared to deepening young people's understanding of the root-issues of life in our secular age.

A Venture of Faith

Obviously a great deal of money is needed for this adventure in Christian higher education in the Chicagoland area. A sober review of what the Christian community in Chicagoland has done is impressive. Each year there is increased financial support because God's people realize that Trinity is part of the Lord's program. The last years have witnessed increasing support for this chool. More and more Christians, refusing to surrender to the inroads of "impartial and neutral" secularism, are responding to this educational opportunity to teach our youth that all of life it a faith-motivated response to the claims of Christ's

call. Many evangelicals, who are unaware of the world and life view of the Reformed faith, are showing new interest in Trinity Christian College. As an independently operated, non-denominational school, Trinity is in a favourable position to serve a broad base of dedicated Christians who desire a Reformed education for their youth. Trinity should be able to serve many faithful Reformationally conditioned remnants in the whole of North America. It is the hope of the Trustees of this school that Trinity can become for the Reformed-Presbyterian tradition what Wheaton College has become for many Evangelical and Independent Christians in the Baptist tradition. In a fast changing age, while the Biblically Christian foundations of life are fast eroding, the Chicagoland community of Reformed Christians have eagerly accepted a new and exciting opportunity for furthering the cause of our Lord.

The academic community welcomes your inquiries about this young, growing school. Our address is Trinity Christian College, Cheyenne Drive at 123rd St., Palos Heights, Illinois 60453.

THE WORLD AROUND US

by John Vriesinga

"BLACK POWER" IN THE U.S.

"The United States will stand or fall at the bar of humanity on the question of its success or failure to resolve the racial question," a noted British sociologist said back in 1950. He was speaking quite specifically on the racial problems the American have at home but it wasn't hard to take his argument one step further, into the area of international relations. Africans, for instance, fighting for their independence and the end of white supremacy on their continent, will not fail to recognize the implications America's racial problems have for them.

It cannot be denied that the United States have serious race problems. Some eleven percent of the entire American population of 178 million people is coloured. They are the descendants, largely, of the African natives, imported as slaves in a time when white supremacy ideas were as common as dirt.

Some hundred years ago their presence led to a bloody civil war. Since then the negroes have been free. But the problems their coloured presence in a white country posed have never been solved.

For nearly a hundred years the American negro by and large has not been accepted as an equal. He has been allowed to live under conditions which did little or nothing to make him an equal, and he has arrived at a stage where today he demands to be an equal.

The last ten years have amply demonstrated how involved and serious the problem is. There has been increasing violence and bloodshed and from what we, on our side of the border, can see the problem is only beginning to take shape.

There are no pet answers to the multiplicity of threatening aspects of this problem. It is one that has arisen out of blatant disobedience to God's law: love thy neighbour as thyself. Its ultimate solution can only be found in a return to that law. Only when American whites and American negroes will recognize this basic tenet can they hope for a satisfactory solution. No doubt the process will be an arduous and painful one.

It's far beyond us to deal with the difficulties in detail. For one thing, as Canadians we're not directly involved and therefore not in a position to properly assess the situation, replete as it is with emotional under- and overtones, and economic and cultural complications.

It would be interesting to know in how far American foreign policy since the second world war has stimulated what some Americans call "the revolt of the negro". That policy has very distinctly promoted the independence of former colonies, all of which happened to be coloured nations. Perhaps there was no connection at all. Perhaps the "negro revolt" is only one aspect of the general awakening of the coloured peoples around the world, of which Americans made themselves the often despised champions. But whether or not there is a connection, it seems certain that the "revolt" of the American negro will run its full course now.

Let's have a brief and closer look at this "revolt". From the negroside there are a number of organizations carrying somewhat different banners. The largest of them is the National Association for the Advancement of Coloured People. Dr. Martin Luther King is its apostle. He is striving for equality for the negroes, for integration, for better houses, better jobs, better incomes. And he hopes to reach that goal through the application of the principle of "non-violence". His activities earned him the Nobel Peace Price in 1964 and in its wake the Free Unversity of Amsterdam awarded him an honorary degree. Luther's weapons are mass rallies and parades such as the march on Washington in 1965 and others. They've resulted in the Civil Rights Act in 1964 and the Voting Rights Act in 1965. They've also resulted in violent reactions, including murder. Dr. King now and then violates his principle of non-violence when he argues that court orders and laws may be disobeyed when that serves the cause of justic.

If King's vision is one of a completely integrated negro, of late there have been voices within the negro movement opposing his ideas. The Student Non-Violent Co-Ordinating Committee and the Congress of Racial Equality are drifting in the direction of "Black Power". Although not clearly formulated the promoters of "Black Power" want the same things for the negroes as Martin Luther King, decent houses, decent jobs and normal rights, but they want to follow a different road to obtain them. Through organizing the negroes they hope to obtain (black) power which can be used as a political and economic weapon. These people still use the term non-violence, because, like the big American labour unions, they think that "violence" can only be physical violence and that the violation of God-given laws and institutions do not come under this heading. The idea of "Black Power" has rapidly gained popularity in the last few months.

The flood of the "revolt" of course does not always follow the narrow outlines of principles and programs. It's burst out of these confines time and again and if we are to judge the momentum of the movement by outbursts such as the riots in Watt's, New York, Chicago and other places than we cannot escape the conclusion that something momentous is afoot. The conclusion is born out by a recent survey which indicates that the majority of coloured people with their leaders expect more riots in the near future. A fairly large percentage of them even feels that these riots are helpful.

The tragic thing in all this is that the emphasis of the negro "revolt" is on material things such as better jobs, better houses, etc. These things are very important, no doubt, but in a christian country the argument should have been that the negro, like the white, was created in God's image and that he, with his white neighbour, is part of the new creation.

FROM PARLIAMENT HILL

OUR DEMOCRATIC HERITAGE

The Munsinger Report, prepared and forwarded to the Prime Minister by Mr. Justice Spence of the Supreme Court of Canada, proved one thing: that judges and members of the Judiciary should have nothing to say about the duties and responsibilities of our politicians. The highly biased report comes after one of the most hectic sessions in Canadian Parliamentary history, in which no less than two months were spent to finish a game of mudballs.

The report shows its biased nature not so much in what it says, as in what it does not say. The report severely criticized Mr. Diefenbaker and Mr. Sevigny, and seems to suggest that Mr. Fulton does not have the judgment and decisiveness necessary for political leadership; but it leaves the Liberal Government intact, and in fact substantiates what Mr. Cardin said earlier in February.

Even if we assume that these conclusions are all correct and reflect accurate judgment, the refusal to answer one of the basic questions in the case shows the report's biased nature. And that question is: If the Prime Minister was so concerned about "national security" when his Government brought the case to the public's attention, why did he not bring the case to our attention earlier? Mr. Pearson's duty, in this respect, was as clear in 1964 as it is in 1966.

One of our most treasured heritages is our democratic form of government in which the people governed, decided who are to be their leaders. Implied is the ability (and sole 'right') to show their disapproval of one leader in favour of another. Any agency or body interfering with this process, is a threat to our democratic heritage.

The Dorion and Munsinger inquiries have been the two most recent threats to our democratic heritage. In both cases, members of the Judiciary were appointed to determine what a political leader, in the stress and strain of daily political life, should or should not have decided. In other words, in both cases members of the Judiciary were appointed to perform a political and not a judicial task. In both cases, these judges had to decide what, in a democracy, has to be decided by the people.

To decide what can and what can not be done by Cabinet Ministers cannot be determined solely by rules and regulations; wisdom and personal initiative must play a role in this sphere. The biased nature of Justice Mr. Spence's Report could hardly be avoided. Another of our major democratic principals is rule by law in which our judges are bound, in their judgments, by the laws enacted in Parliament. As soon as judges deviate from "judgment according to the law" they become impartial and biased. The absence of any formal rules, regulating the behaviour of politicians, prevented Mr. Spence from arriving at an impartial decision.

We hope that in the future similar inquiries will not be performed by members of the Judiciary, but by all-party parliamentary committees or other non-judicial bodies.

(Continued on page 10)

FROM PARLIAMENT HILL

(Continued from page 9)

TWO SETS OF LAWS

Justice and equality says that we must have one set of laws applicable to all, irrespective of one's religion, race, status, occupation, income, etc. In Canada we have one set of laws applicable to all, but in theory only. In practice we have two sets of laws, one for union employees and one for all other workers and people in the country.

Not long ago on a Saturday evening a group of young people created a general disturbance by breaking windows and looting some cars. The police immediately picked them up and charged them with breaking the law. That same evening, some 60 miles away, a group of union pickets slashed tires of company cars and damaged the property of their employer; the police stood idly by to watch the spectacle.

Three or four years ago, some 19 union strikers opened fire on a group of loggers who had not joined the strikers — the result was that one man was killed. They were taken to court but got away with a minor sentence. Around that same time, some people murdered others (as happens more often): they were awarded life sentences.

And most recently, The British Columbia Federation of Labour called a wildcast strike in violation of a court injunction forbidding interference wth the Lenkurt Electric Company's operations; a riot developed and pickets surged through police lines. This time, however, 22 persons were convicted of contempt of court, but a massive labour interruption is being organized to intimidate the court — and obviously on the belief that unions have the right to break the laws they consider unjust.

It is high time that the present laws be equally applied to everyone — including the unions. This most unjust situation must be corrected.

H. R. Jonker.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SOLUTIONS OF THE PROBLEMS IN AUGUST

No. 216 (Shinkman)

The products of this author are always worthwhile, although not always easy. The main idea in this problem is a twofold Queen sacrifice:

1. B-K2, a. K-N3; 2. Q-R5, KxQ; 3. B-B7 mate.

b. K-N2; 2. Q-B8; KxQ; 3. B-R6 mate.

Other variations: in a.: 2. —, K-N2; 3. Q-R6 mate. 2. —, K-B3; 3. B-B3 mate.

in b.: 2. —, K-N3; 3. Q-B7 mate. 2. —, K-R2; 3. Q-N8 mate.

1. —, P-N6; 2. Q-B8 ch, K-Q4; 3. Q-B4 mate.

1. —, —; 2. —, K-N3; 3. Q-B2 mate.

There are still more possibilities but you can easily find them yourselves.

No. 217 (Feed)

This is a rather simple problem, because only the black Rook can move. After the key 1. K-B8 all black moves will be answered by 2. B-B7 mate. Sharp, isn't it?

No. 218 (Trilling)

"Don't block the black Pawn", was the advice in the notes, "at least not at the first move," you were supposed to add there.

1. Q-B7, in order to cover Pawn N3. Now the Knight may do the work: 1. —, P-K3; 2. NxP, KxP; 3. N-B5 mate. Or: 1. —, P-K4; 2. N-K4, KxN; 3. N-B3 mate.

No. 219 (Shinkman)

This one is tricky. After 1. Q-B7 the black King seems to be free to go everywhere, but 2. P-Q8/Q mates him in every single case.

DUTCH

No. 216 1. Le2, Kb6; 2. Da5, Ka5:; 3. Lc7 mat (2. —, Kb7; 3. Da6 mat; 2. —, Kc6; 3. Dc7 mat).

1. —, Kb7; 2. Dc8, Kc8:; 3. La6 mat (2. —, Kb6; 3. Dc7 mat; 2. —, Ka7; 3. Db8 mat).

1. —, b3; 2. Dc8, Kd5; 3. Dc4 mat (2. —, Kb6; Dc7 mat).

No. 217 1. Kf8 en 2. Lf7 mat.

No. 218 1. Df7, e6; 2. Pe6:; Kb3:; 3. Pc5 mat of 1. —, e5; 2. Pe4, Kb1:; 3. Pc3 mat.

No. 219 1. Dc7 en 2. d8D mat.

Water: the Nation's Most Valuable Resource

Canada's Wilderness Beauty

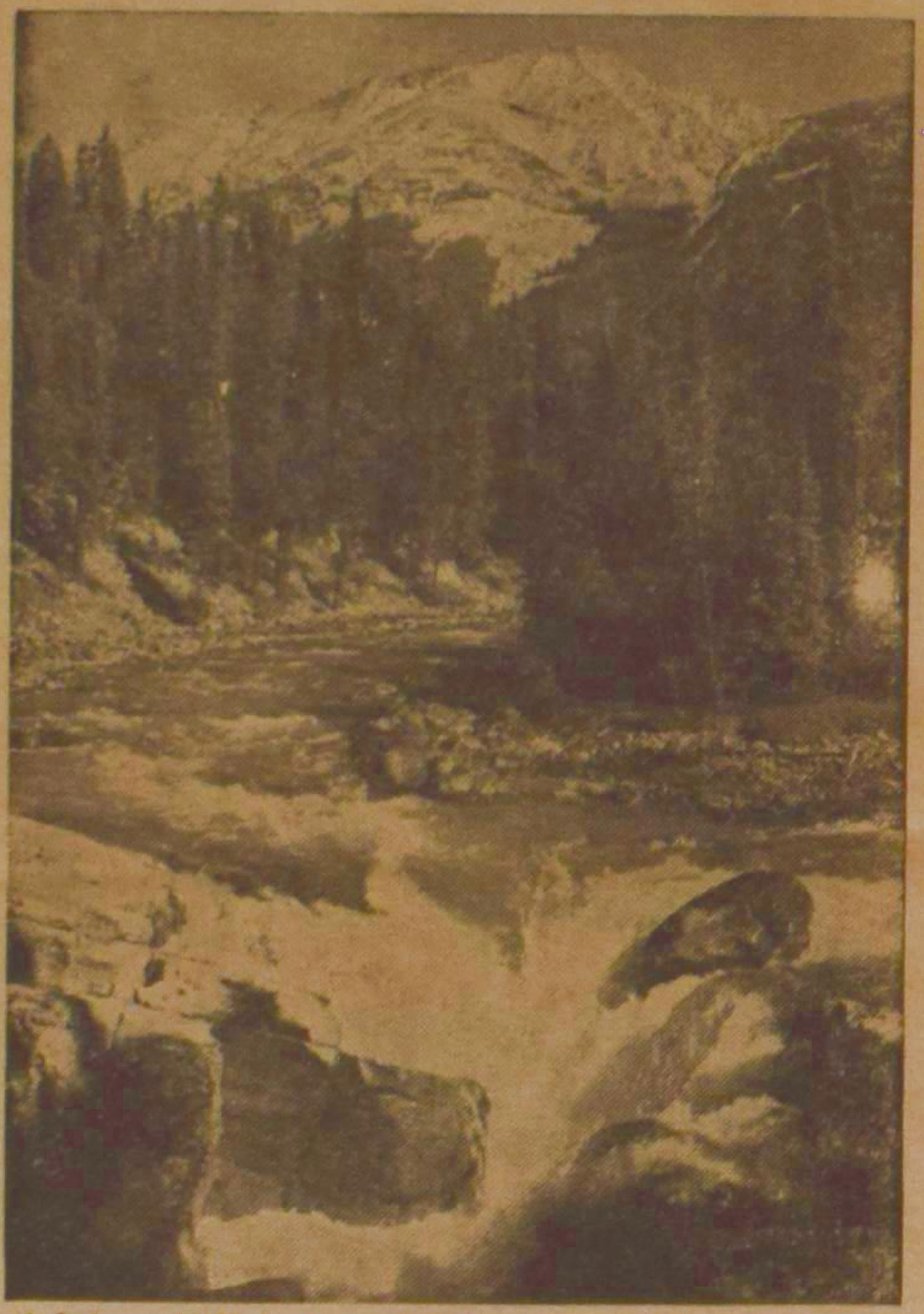

Athabasca Falls in Jasper National Park, British Columbia, close to Alberta and the Rocky Mountains.

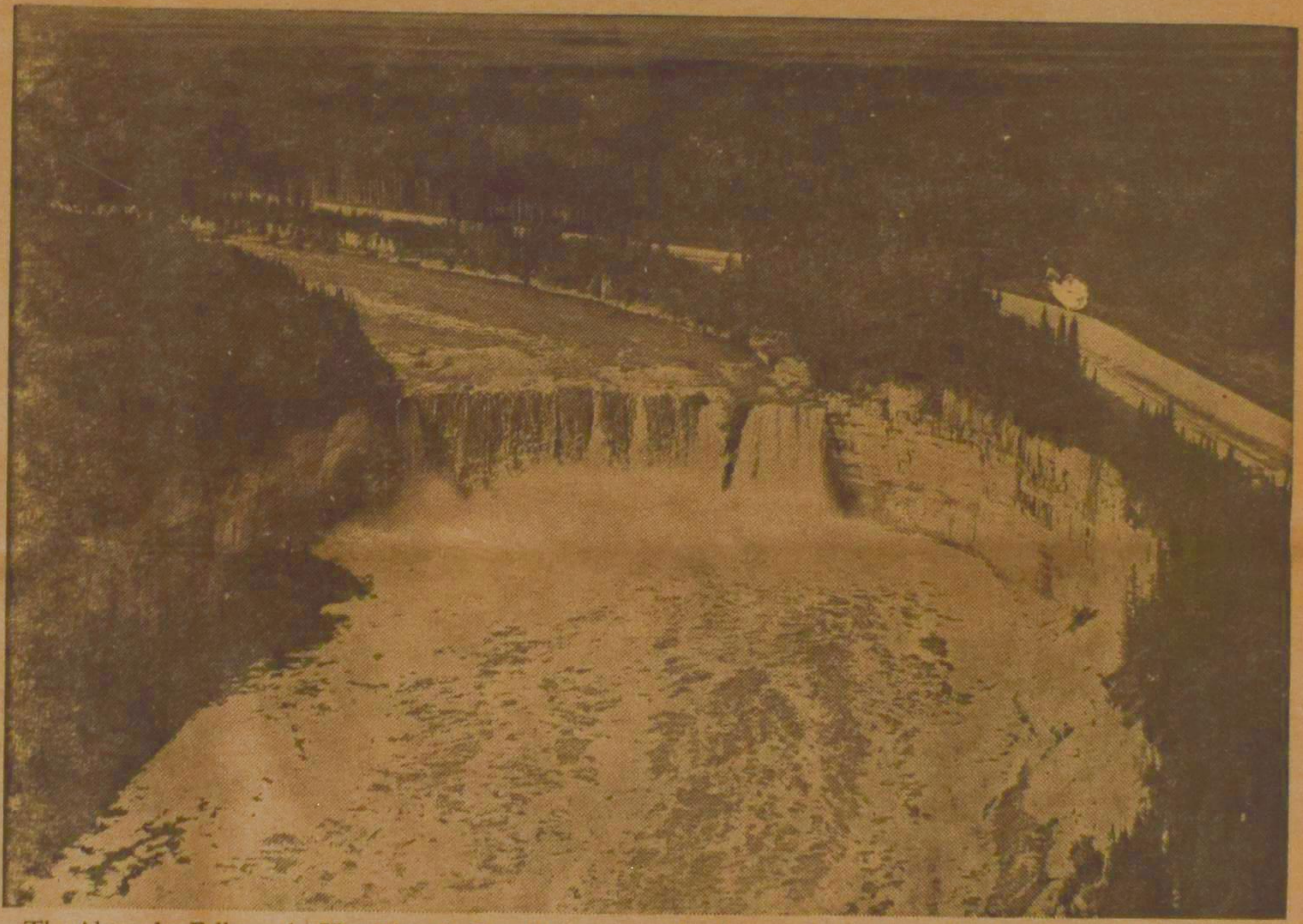

The Alexandra Falls on the Hay River in Canada's immense Northwest Territories. This river helps fill the 11,000-square-mile Great Slave Lake, drained by the 2,600-mile-long mighty Mackenzie.

Across the wide and beautiful Canadian land, sustaining and nurturing life, are 300,000 square miles of fresh water. In the south, the immensity of the Great Lakes carries shipping into the very heart of the continent, influences the regional climate, provides the water for the mighty St. Lawrence River and seaway. Away from the busy areas of modern industry are other bodies of water, largely untouched, pure, of enormous value. They lie north, east and west and across the vast central sprawl. Swift streams, ponderous rivers, lake after majestic lake, spectacular waterfalls, icy glacial run-offs—myriad upon myriad totalling many thousands of square miles of priceless value. Many of the accessible lakes and rivers have become the playgrounds for Canadians and visitors, others, still hidden, are unknown except by the map compiler tracing the hinterland contours from aerial photographs through a stereoscope. Like treasures in safe storage, the wilderness lakes and streams improve their value with time. As the relentless march of industry quickens across the vigorous nation, the natural beauty of the land becomes ever more precious, its preservation more vital. Fresh water is Canada's most vital resource, both for industrial progress and for preserving mankind's appreciation of his natural environment.

NATIONAL FILM BOARD PHOTOSTORY

Sunset, Kawartha Lakes, Ontario, a scene set over many times from Newfoundland to Vancouver Island and up to the high arctic.

—story by John Ough

A woodland stream near Bernie Lake in Manitoba. Across north, central regions of Canada the numerous lakes often equal the land in area.

MYSTERIES OF THE UNIVERSE

Building Better Telescopes

by John Vriesinga

Astronomers around the world are busy building a bevy of improved telescopes to help unravel the mysteries of the universe. Most of the larger instruments in use now are located in the northern hemisphere, so that the exploration of the southern skies lags. Also, increased demands on powerful telescopes in the north leave no time for much research depending on large magnifications.

The world's biggest telescope today is the one on Mount Palomar in California. Twenty years in building the history of Mount Palomar gives us a glimpse of what is involved in the building and operation of modern telescopes. It uses a concave mirror of 200 inches diameter to reflect the light of the farthest known objects into the magnifying focus. The mirror, cast of twenty tons of pyrex glass, took many years to perfect. Casting it was a major engineering feat. The material had to have an even temperature of 2000 degrees Fahrenheit while the casting was in progress which took an entire day. Flaming gas jets played over and around the surface of the huge disk until the casting was completed. Then it took ten months to cool the mammoth slab of glass to room temperature. The cooling had to be very gradual and was carefully controlled to avoid cracking the huge disk.

After the cooling a slow grinding process started to give the mirror the exact hollow shape necessary. During the next four years this grinding went on without interruption until some four tons of glass were removed. Then the polishing of the mirror could begin to give it the smooth finish which finally received the reflecting layer of aluminum which makes the Mount Palomar telescope such a superb instrument.

Trained on objects as far away as six billion lightyears, the huge mirror can gather light that is equivalent to a candly flame 40,000 miles away. With the magnifying lenses and photographic instruments it is mounted in a 500 ton steel framework and housed in the familiar dome-shaped building. For all its weight the telescope can be moved and tilted in any direction by hand, although this is really done by small electric motors. The mirror does not sag more than the thickness of a human hair in its centre. If it did it would become almost useless.

To improve on this instrument, even with new techniques, will be a tremendous undertaking. But it is being done. The Russians announced in 1958 that they are building a bigger one, somewhere in Siberia. This instrument is to have a diameter of 236 inches and is scheduled to be finished in 1972.

Beside the 200 inch monster California is also the home of the 100 inch and 60 inch telescopes. The U.S. also houses the world's largest refractor, which uses a lens for light gathering instead of a mirror, just as your binoculars. The lens in the telescope of the Yerkes observatory near Williams Bay, Wisc. is 40 inches across.

A new 150 inch mirror telescope is at present being built near Tucson, Arizona at a cost of ten million dollars, but most of the telescope building goes on in Northern Chile. Here the Association of Universities for Research in Astronomy is building a star research centre that may become the world's largest. The Americans are building a 60 inch reflector to make a special study of the two Magellanic clouds. These "clouds", discovered by the same explorer who gave his name to the street of Magellan at the tip of South America, are satellite galaxies to our Milky Way. Because they're visible only in the southern skies they haven't been studied extensively.

A group of European researchers are building a 140 inch reflector in the same area and there are reports that still another group plans to build a telescope at least as big and possibly bigger than the 200 inch instrument in California.

Canada is building another 150 inch mirror-telescope 25 miles south of Penticton, B.C. at a cost of some ten million dollars. This telescope will be situated on top of Mount Kobau, 6200 feet above sea level. Also the University of Western Ontario is planning a new 48 inch reflector, 14 miles north of London, Ont.

Telescopes are built in remote regions to avoid interference from the light of nearby cities. The 100 inch instrument in California is already being bothered by the light of nearby Pasadena. Other considerations are a clear sky for as many nights as possible and as little interference as possible from air currents. Warm air as we sometimes see it shimmer over the ground on a hot summer day, can play havoc with "seeing" conditions when the wavy currents are magnified thousands of times. Mountain tops are usually ideal places to avoid this type of interference. Some of the observatories now built in Chile will be located atop high towers that lift the mirrors hundreds of feet above most of the currents. Like the one near Tucson, Arizona, the new observatories will be equipped with remote control apparatus so that the astronomers using them will suffer a minimum of discomfort and fatigue. With modern electronic technology it is entirely possible to operate the new giant telescopes from miles away with push buttons, setting circles and cameras. Instead of a human eye at the receiving end there will be the much more dependable photographic plate catching and preserving the image of far away objects for late study.

The same process is already being used in observations with telescopes that are lifted out of the atmosphere with balloons and will no doubt further be perfected for use in observatories that circle the earth in artificial satellites. Entirely beyond the hazy blanket of air spread around the earth it is expected that such observatories will supply astronomers with a wealth of new information. The most ideal position for an observatory operated by remote control will no doubt be the moon, once man has landed there.

WEATHER AND FARMERS:

Can Science Help ?

by Daniel Behrman

Anyone who thinks that the world's food problem can be solved overnight by applying science to farming is in for a rude and unpleasant awakening.

This was the most striking conclusion to come out of a recent Unesco sponsored symposium in Britain that brought 125 scientists from 36 countries to the University of Reading to review latest methods in agroclimatology, a word that may be unattractive but at least means what is says: the study of climate and weather for the benefit of agriculture.

In fact, as the scientists at Reading were the first to admit, they have to run very fast indeed to keep ahead of the intelligent modern farmer who has been able to weather-proof his operations to the point where much of the risk has gone out of the agricultural game.

Throughout the developed world total crop failures are now almost unknown; new plant varieties, combine harvesters and grain-drying equipment allow the English farmer to bring in his harvest despite the kind of variable weather — varying from drizzles to downpours — that accompanied the symposium itself.

It is the traditional farmer in the underdeveloped overpopulated world who must still run all the major risks of drought, floods, pests and plant diseases that keep famine never very far off. What is tragic is that there are just not enough data or knowledge available for the scientists to advise him how to eliminate his risks — nor is there any assurance that an illiterate farmer would take this advice even if it were available.

Guesswork and Computers

At this stage of the game, the Reading symposium brought out, the climatologist cannot do much more than make educated guesses as to the kind of climate the farmer can expect, although he is making his guesses more and more educated with the help of computers. Thus, while he cannot say that the weather next year will be good, he can state on the basis of past data that the next three out of five years will be good — or bad — and then advise if changes should be made in land use.

Such services are particularly necessary in countries with heavy population pressures. A report on a recent study made jointly by three UN agencies — FAO, Unesco and the World Meteorological Organization — showed that farmers throughout the Near East are ploughing nomad pasture lands to put them under grain cultivation. Yields may be high at first with luck, but the soil often becomes impoverished and a bad run of light rainfall years can be disastrous.

The climatologist refuses to go farther than this in his predictions and, in fact, "prediction" was a word in bad repute at Reading. Prof. R. O. Sutcliffe of the University of Reading, former research director of the British Meteorological Service, stated flatly that our generation is not likely to see long-term forecasting of climate on a ten or twenty-year basis.

The Hazards of Long-Term Prediction

He recalled how, during the late 1940s and early 1950s, the scientific world was all agog with evidence of a trend that the world was getting warmer — when it had actually reached the end of three centuries of gradual heating in 1930, about the time that the present downward tendency set in. This is an example of the dangers of making long-term predictions from short-term data, Prof. Sutcliffe said and noted: "No one would predict the behaviour of the stock market tomorrow on the basis of what it did yesterday."

Climatologists in Britain are now aware, however, of another trend. The prevailing westerlies that determine Britain's climate, as every English schoolboy is taught, just do not prevail any more. Whereas until 1940 there were 160 to 180 days of westerlies a year, the number has decreased since then to only half this level, which has led to colder and drier British winters. But Prof. Sutcliffe refused to say whether the past two decades are a rule or an exception.

Farmers have learned to take such changes in their stride. As Dr. H. L. Penman of the Rothamsted Experimental Station in Southern England remarked: "We can be sure that farmers will have adjusted to any change in climate long before meteoroligists can agree that such a change has taken place."

Nor did the symposium see much hope in the immediate future for raising food production through vast man-made changes in climate. Commenting on one such often-proposed change — the elimination of the polar ice-caps by covering them with carbon black to increase their solar absorption — Prof. Sutcliffe said: "If all the ice were to be removed from the polar regions, I believe it would soon return again. The mountains of Greenland and Antarctica would serve as roots to catch more snow and ice.

Where Science Can Help

Scientists at Reading were much more interested in the practical changes constantly wrought in climate on a "micro" scale by farmers. Irrigation is one such change, the use of shelter belts as wind protection is another. Here agroclimatology can tell farmers exactly what to expect.

Recent research on shelter belts, for example, show that they are a double-edged sword. While experiments have proved that they can raise yields considerably, they can be dangerous if misused in hot dry climates. By cutting wind speed over a field, they can increase day temperatures to a danger point for crops. During the cold clear nights of the arid zone, they also can have the effect of lowering temperatures to an opposite extreme.

This study of climate is inextricably bound up with the problems faced by the practising farmer. Insect pests take off and land on their flights of destruction in response to conditions of temperature, winds and moisture — all factors to be taken into consideration in "integrated" insect control programmes advocated at Reading to replace massive use of insecticides alone.

Climate is also a factor in touching off plant diseases. Not only do disease spores respond to local weather, but they can also be transported long distances across frontiers and even seas.

Along another line, one highly promising aspect of agroclimatology brought out at Reading is the measurement of the actual radiation received by points on the earth's surface. Such a study is now being carried out on a world scale by Prof. M. I. Budyko, director of the Geophysical Observatory in Leningrad who reported on its results.

Radiation measurements indicate the actual energy received by the earth and serve as a basis for estimating the efficiency of plants in converting this "fuel" into food crops through photosynthesis.

Radiation measurements are being used along with data on moisture to raise yields. Studies described by Dr. R. O. Slatyer of Australia's Division of Land Research in Canberra have shown Australian farmers that they were wasting radiation by allowing intervalls of three feet between their rows of ground-nuts. This interval has been cut to nine inches with a corresponding rise in production. But farmers are also advised to wait until they have 18 inches of moist soil before planting, instead of sowing after the first rains as they previously did. This enables them to hedge their betting against an abnormally dry growing season.

(Unesco Features)

Women at work

(Canadian Scene) — The number of working women in Canada has been increasing steadily since 1940. The increase in married women who work has been dramatic: in 1941, one married woman in 20 was working; in 1961, one married woman in 5 had a job; and by 1970, the Economic Council of Canada predicts that three out of 10 married women will be working.

The creation of a **Women's Bureau**, in the Federal Department of Labour, and in four of the ten provinces, is an important step in recognizing the contribution of women to the economy of Canada. In British Columbia, Saskatchewan, Alberta, and Ontario, the Women's Bureaux are encouraging women to improve their skills so that they may seek employment that will give them greater income and more job satisfaction. Underlying every program is the desire to promote the welfare of working women; implicit in this basic idea is the need to work towards the equality of employment opportunities and benefits for women. Although there are no significant legal restrictions on the employment of women, in practice, full equality and acceptance by men and women alike has yet to be achieved.

Ontario Women's Bureau

Of all Canadian women who work, nearly 40 per cent live in Ontario where, in turn, the 800,000 women workers make up 20 per cent of the labour force of the province; one-third have passed their 45th birthday. The women's age group 45 to 65 has shown the greatest percentage increase in workers since 1950. Married women are mainly responsible for this growth so that today in Ontario, three out of every five working women are married. According to the 1961 census, 54 per cent of women working were over 35 years of age.

The function of the Women's Bureau should be clearly understood. It is to inform women about the opportunities available to them, and to help them understand their rights and obligations; it is not the function of the Bureau to receive calls from those wanting a job — that is the function of the National Employment Service; nor is it a complaint department for the woman who believes she is receiving less pay than a man doing the same work — this should be reported to the Ontario Human Rights Commission or to any branch of the Department of Labour.

The Bureau acts, in an advisory capacity only, to promote any programs which its research has proven are needed in the community. The best example of this work is the **Homemaking Course** offered under Canadian Vocational Training, Program 5, in Belleville, Guelph, Kenora, Toronto, Port Arthur, and Hamilton. Across Canada a growing number of community health and welfare agencies are recognizing the importance of homemaking courses. Homemaker service is not synonymous with housekeeping; it is a skilled service provided by qualified personnel and is particularly suitable for older women rejoining the work force after years as housewives — all these recruits need is a refresher courses which gives them the fullest preparation for service and lends professionalism to their training experience. Trainees are paid a subsidy while taking the training, and courses have all been designed to meet the needs of the various communities in which they are offered.

Another program of great assistance to women wanting to enter the work force is the **100 Job Data Cards.** After consulting with every possible source in order to gather the latest and most reliable information, neat job cards have been printed explaining duties, nature of work, qualifications, training, further information, and related jobs. Waitress, librarian, hospital administrator, taxi driver, X-ray technician, veterinarian . . . all the information required to enter any of the 100 fields ran be obtained by request to the Women's Bureau.

VARIA

SAFE KEEPING

Mr. Bowen: I'm worried. My daughter is downtown and it's raining.

Mr. Owen: Don't worry, she'll probably just step inside some store.

Mr. Bowen: That's what worries me.

TRAFFIC MUST STOP IN BOTH DIRECTIONS NOW!

Red signal lights have replaced the amber ones on the front of school buses in Ontario . . . and now motorists approaching the bus from the front must STOP when the red signal lights are flashing and must remain stopped until the signal lights are off. (The only exception is when you are approaching the bus on a highway divided into separate roadways.) For some time now drivers have been required to stop BEHIND a school bus which was stopped with red signal lights flashing on the back. The new amendment to the Highway Traffic Act, requiring traffic to stop in BOTH directions, will give further protection to youngsters by allowing them time to cross the road. (Ontario Department of Transport photo).

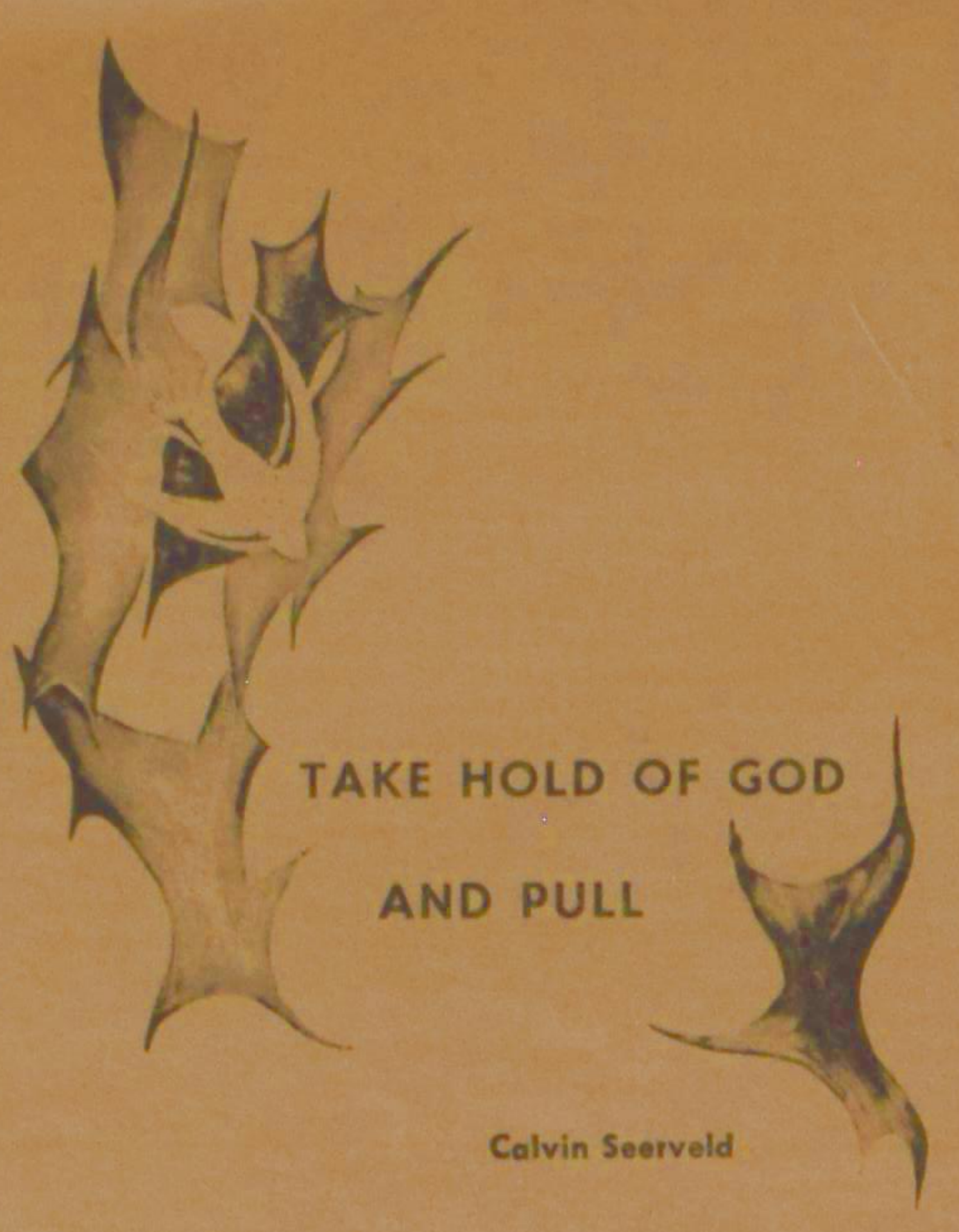

TRANSLATIONS OF SCRIPTURE WITH ACCOMPANYING MEDITATIONS

A book highly recommended for young and old. It will deepen our faith and broaden our perspective as to our task in life.

U.S. $2.50 - Can. $2.75

Order from your local Bookstore or from the Distributor:

SPEELMAN'S BOOKHOUSE
10 GOLFDOWN DRIVE, REXDALE, ONTARIO, CANADA

EXPERT WATCH and CLOCK REPAIRS

for Brampton and surroundings

Harry Wierenga
Jeweller-Watchmaker
14 Stavely Cres. (Peel Vill.)
Phone: 459-4561
BRAMPTON, ONT.

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop
1058 Main St. W.,
HAMILTON, ONT.
Your Address for all your
DUTCH, FRISIAN & ENGLISH BOOKS,
Organ Music, - Records & Church Supplies.
Ask for Price list.

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
733 Alger St., S.E.
Grand Rapids, Michigan

VAN'S MOVING & CARTAGE
Owned and operated by J. Vander Wal.
- TRUCK LEASING
- TRACTOR AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

Enjoy **VOORTMANS**
DUTCH STYLE COOKIES

MORE SUBSCRIBERS is a must for the expansion of our paper. Would you lend us a helping hand?

to give the very best

THE CHRISTIAN SCHOOL EDUCATIONAL FOUNDATION
865 Twenty-eighth Street, S.E.
Grand Rapids, Michigan 49508

1966 FALL MAIL CAMPAIGN

CONGRATULATIONS

Jean Bertha Dekkema, daughter of Mr. and Mrs. L. Dekkema and Geert Pijpker, son of Mr. and Mrs. T. Pijpker were united in marriage September 24, 1966. Rev. Slofstra performed the ceremonies in the Taunton Rd. Chr. Ref. Church of Toronto.

CROSS WORD PUZZLE

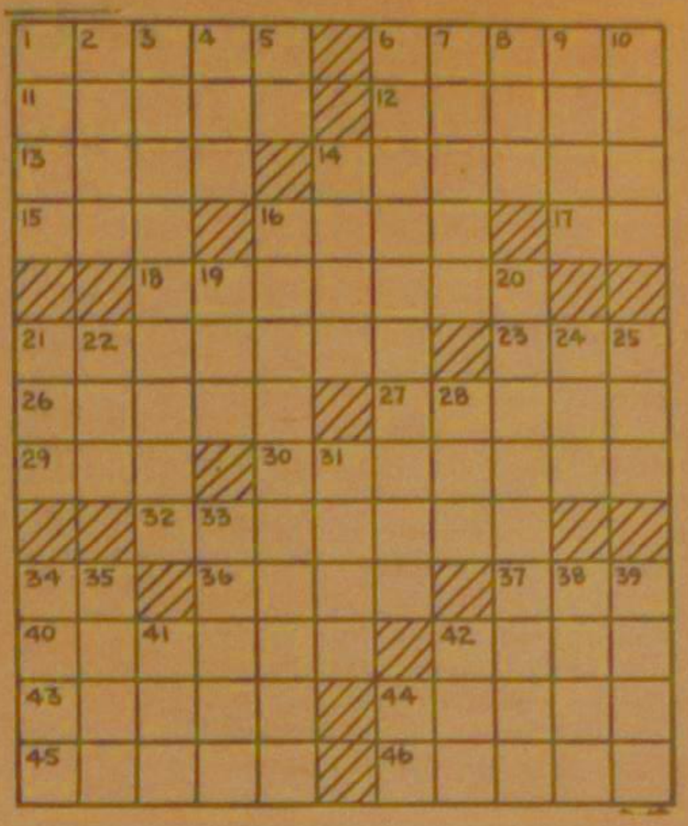

ACROSS
1. City in Georgia
6. Grates
11. Wear away, as earth
12. English author
13. Prong
14. A tribe of Algonquian Indians
15. Sprite
16. Stupefy
17. Jr.'s relative
18. Goes through again
21. Prologue
23. Greek letter
26. Skin growths
27. Of ships
29. To be in debt
30. The skies
32. Deeply in love
34. Stibium: sym.
36. One time
37. Couple
40. Pennsylvania river
42. Not alive
43. Coral island
44. Kind of leather
45. Girl's nickname
46. Internal

DOWN
1. Apportion
2. Seed covering
3. Colleagues
4. Poem
5. Compass point
6. Reinvigorate
7. Place in a row
8. Kindred
9. Soldiers in captivity
10. Asterisk
14. Auricular
16. In a merciless manner
19. Newt
20. Tarkington novel
21. Indo-Chin. language
22. Uncooked
24. Brown in the sun
25. Than: Ger.
28. Rosary bead
31. Engrave
33. Toils
34. Strike
35. Greek letter
38. Walk through water
39. German river
41. Torrid
42. Demand, as payment
44. Chinese river

SOLUTION
to previous
Cross Word Puzzle

Frozen Windows

Finding frost on the windows of your car these mornings? Better make sure you clear it off before you start driving.

Effective October 1, it is an offence in Ontario to drive a motor vehicle on the highway unless the windshield, windows on either side of the driver and the rear window provide a clear view of the roadway and vehicles approaching from either direction. The provision respecting the rear windown does not apply where the motor vehicle is equipped with a mirror securely attached to the vehicle in a position to give the driver a clear view of the roadway in the rear, other than through the rear window.

Drivers found in violation will be liable to fines of not less than $10, nor more than $100. Their licenses may also be suspended for a 30-day period.

DORDT GRADUATES PRESENT CLASS MEMORIAL

On the evening of September 15, an impressive ceremony took place in the newly constructed Library of Dordt College in Sioux Center, Iowa. An original painting was presented and dedicated by the recently graduated Class of 1966, as their Memorial to the college.

The painting strikingly depicts the theme of the first two chapters of Joel, and is entitled "A Study of the Prophesy of Joel". It is composed of two large panels, the first portraying the destruction and desolation that would be visited upon the earth, with the second much brighter and pleasanter, depicting the return of abundance, joy, and reward in the "peacable kingdom".

Taking part in the unveiling and dedication were Arlan Memmelaar and Paul Vande Voort, officers of the class of 1966, and Mr. John Knight, the artist who was commissioned to do the painting. Mr. Knight is primarily associated with the Young Calvinist Federation as programmer and artist, but has also received recognition as president of the Grand Valley Artists Association in Western Michigan.

In choosing this painting as their class memorial, the graduates of 1966 were especially concerned with preserving and extending the Christian tradition, but were also desirous of conveying a message to all students and visitors who would frequent the area of display. Judging from the audience of over 400 students and faculty who witnessed the unveiling, their choice has already evoked pleasant and rewarding responses.

On the picture, Paul Vande Voort is on the left, Arlan Memmelaar in the middle, and John Knight on the right.

THE BRITISH COLUMBIA INSTITUTE OF TECHNOLOGY

(Canadian Scene) — Rational control over work processes is the key to modern technology, and this has meant a revolution both in industry and education. In industry, piecemeal, individualistic, hit-and-miss methods are being replaced by controlled, intergrated, systematic procedures. In education, men and women are being trained to effectively operate the new computer-dominated industry. They will be technicians in the accepted sense of the word but they will also be capable of bringing to bear, on any problem within their field, some knowledge of theory as well as of specifics, and some ability to interpret fresh information, analyze problems, and arrive at viable solutions. Where universities have emphasized pure theory, and vocational schools have provided practical training, technological institutes try to link these levels of education, showing students how to put theory and native intelligence directly to work in industry.

This new kind of education is operational at the B.C. Institute of Technology. Here students take a two-year course in any one of 17 technologies. Each course is divided into lectures, where theory is taught, and laboratory sessions where theory is tested and good working methods learned. An indication of the relative importance of practical application to theory is in the ratio of lecture time to lab time — 15 hours to 20 hours. This means 35 hours of intensive work 35 weeks a year, but then students complete their courses in less than half the time it takes university students to get into a paying position. Also attractive to students are the low fees — $180.00 per year, or $360.00 for the full course. Graduation from Grade XII on the Academic and Technical Program is required for admission.

Of more relevance in describing technological education than the short training period, or fees and conditions of entry, is the quality of the staff, facilities and equipment. Take the matter of equipment alone. The Broadcast Communications Technology uses a video-tape recorder found only in the largest broadcasting studios; the Oil and Gas Technology has a crude oil refinery scaled down to the size of a room; Business Management employs the most advanced computers in courses on electronic data processing and planning; Hotel Management Technology centers on a mock-up of a hotel lobby and front office with adjoining guest rooms and bar; Food Technology operates a small plant demonstrating various methods of food preservation; Chemical and Metallurgical Technology and Mining Technology use an emission spectograph which is identical to the one owned by Cominco; in Metallography, each student has a microscope for his own use and photographic equipment is available; for training purposes, a closed-circuit TV set-up projects the image magnified 2500 times, and the advent of colour TV is expected to tremendously expand the applications of photography in the field of metallography. The purpose of this training is to bring students as close as possible to the real conditions of industry, and to relate the theory learned in the classroom directly to the actual procedures and methods of industry as practised in the labs.

The courses themselves cover a wide range. These include: Building Technology, Business Management, Structural Technology, Electrical and Electronics Technology, Forest Technology, Forest Products Technology, Gas and Oil Technology, Hotel-Motel-Restaurant Management, Instrumentation and Control Technology, Mechanical Technology, Medical Laboratory Technology, Medical Radiography Technology, Mining Technology and Surveying Technology.

A Graduate From Holland

Among the first class of graduates was Carl Berkhout, who was in 1935 in Wisch, The Netherlands, and came to Canada in 1959. Competent in three languages besides his own — English, German and French — he had attended technical school in Holland. His educational qualifications were equivalent to university entrance standards in British Columbia, and he was accepted as a student in the Mechanical Technology in September, 1964. His record at the Institute was excellent: his average mark over four terms ranged from 71 to 85% and he received a $250 scholarship from Crown Zellerbach Canada Limited. After graduation in June, 1966, he was employed immediately by Pumps and Power Limited, a long established Vancouver company manufacturing pumps.

Present plans for B.C.I.T. envisage a doubling of capacity, by 1967, to 2,000 from more than 800, in an effort to catch up to the demand for technologists in industry. The Hon. Lester Peterson, Minister of Education and Labour in B.C., stated in a speech to the first graduating class that "in 1965 there were 3,500 graduates of technical institutes, but the Department of Labour estimates that Canada could readily absorb 8,500 graduates per year plus a 10% annual increase in that figure."

The revolution is not only in what the high school graduates need to fit them for industry, but also in what older people are seeking in the way of retraining for industry. B.C.I.T. Burnaby, British Columbia, is trying to meet this demand in its Night School credit courses.

TV Teaching for Village Schools in Niger

Starting in October some 800 children in 20 villages in the region of Niamey, the capital of Niger, will be able to learn to read and write from special television programmes.

"Operation Télé-Niger", which began in November 1964 with two experimental classes of 70 six and seven-year-old pupils, has been carried out by a team of 12 French technical assistants and 20 local teachers with the financial assistance of the French Ministry of Co-operation. "After two years of television teaching", said the project director, "these children have learnt at least as much as they would have done in a traditional school".

The programmes, which are broadcast every day, are split up into 4 sequences lasting 20 to 30 minutes. In between broadcasts, the children practise and revise under a teacher in their classroom. The project will be expanded next year, and by 1969 it is hoped that an extension of the television network will enable the programmes to be received as far as 900 miles from Niamey.

(Unesco Features)